Prorok Ježiš ﷺ v Koráne

عيسى عليه السلام في القرآن باللغة السلوفاكية

Autor:

Dr. Abd Ar-Rahman bin Abd Al-Karim Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Preklad

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

Obsah

Milý čitateľ,

islam je úplné a integrálne náboženstvo od Boha a spôsob života. Obsahuje ucelený etický kódex pre šťastný život a pokojný život v mieri po smrti.

Islam nemá žiadne nedokonalosti, chyby ani zlé účinky. Je dokonalým spôsobom života.

Akékoľvek neobvyklé či abnormálne správanie, spozorované na muslimovi, sa nesmie za žiadnych okolností pripisovať islamu. Dôvodom takého odlišného alebo zlého správania je nesprávne chápanie viery samotnej alebo slabá viera, ktorá k takému pomýlenému správaniu viedla.

Islam by sa v žiadnom prípade nemal posudzovať alebo hodnotiť na základe správania a postojov jednotlivcov.

Úvod

V čo verí muslim vo vzťahu k prorokovi Ježišovi ﷺ[1]? Ctí a váži si ho? Médiá v súčasnosti šíria negatívny obraz o islame, v dôsledku čoho sa bežnému človeku môže javiť ako náboženstvo nenávisti a neznášanlivosti. Skutočnosť je však taká, že každý, kto niekedy stretol praktizujúceho muslima vie, že ide o veľmi mierumilovných a tolerantných ľudí.

Systém viery islamu jasne dokazuje, že je náboženstvom tolerancie. Jedným zo základných článkov viery, ktorú muslim zachováva, je viera vo všetkých prorokov a poslov, ktorých zoslal Boh. Ich podrobný opis sa nachádza v Koráne a prorokovej tradícii. Predtým, než sa pustím do písania o podrobnostiach životného príbehu Ježiša ﷺ, je podľa mňa dôležité venovať pozornosť krátkemu oboznámeniu sa s dôvodom stvorenia ľudstva a s významnou úlohou, ktorú v našich životoch zohráva duchovné vedenie.

Duchovné vedenie je nevyhnutné na udržanie rovnováhy vo všetkých aspektoch nášho života. Korán je sväté Písmo, ktoré Boh zjavil prorokovi Muhammadovi ﷺ[2], ktorý bol posledným zo všetkých prorokov a poslov. Vďaka tomu môžeme nájsť v islame niekoľko osobitých vlastností. Ide o všezahŕňajúcu vieru, aplikovateľnú na ľudí v každom čase a na každom mieste. Dá sa uplatniť pri všetkých problémoch ľudstva. Islam nie je len náboženstvom, ale je skôr uceleným spôsobom života.

Ďalšou osobitou vlastnosťou islamu je skutočnosť, že ide o náboženstvo zdravého rozumu a je veľmi logické. Zamyslite sa nad nasledujúcimi príkladmi islamskej viery, aby bola táto myšlienka jasnejšia. Ako muslimovia veríme, že Boh je Stvoriteľ všetkého a nemá nijakého spoločníka. Posol islamu Muhammad ﷺ uviedol etapy stvorenia tak, ako ich vyrozprával jeho spoločník Imran bin Husain ؓ. Povedal:

> **„Ľudia prišli z Jemenu a povedali: „Allahov posol! Prišli sme k tebe, aby sme sa naučili *Deen*[3]. Povedz nám teda o prvej veci, ktorá bola stvorená.“ Povedal: „Allah tu bol vždy a okrem Neho nebolo nič. Jeho trón bol nad**

---

[1] Tento symbol znamená: „nech ho Allah pochváli a ochráni“.
[2] Ibid.
[3] V arabčine výraz „*Deen*“ zvyčajne odkazuje na spôsob života ako súkromného, tak aj verejného. Ide o pojem viacerých významov a predstavuje: akty spojené s uctievaním, politické praktiky a podrobné pravidlá správania vrátane hygieny či záležitostí týkajúcich sa etikety.

vodou a všetko, čo sa malo stať, bolo zaznamenané. Potom bolo stvorené nebo a zem.“

Boh tu bol vždy, na rozdiel od toho, čo stvoril – to má istý začiatok. Boh najmocnejší hovorí:

„On (Boh) **je ten prvý a posledný a zjavný a skrytý. On** (Boh) **o všetkom vie.” (Korán 57:3)**

Boh bol prvý. Pred Ním nebolo nič. On stvoril všetko a nepodobá sa na nič, čo stvoril. Neexistujú žiadne podobnosti medzi Ním a nami. Boh najmocnejší hovorí:

„Nič nie je ako On. On všetko počuje a všetko vidí.” (Korán 42:11)

Boh nám ozrejmil, že je nemožné, aby Ho niekto opísal a že nikto nemôže obsiahnuť Jeho veľkosť. Toto samo o sebe v nás vyvoláva úctu k Nemu a utvrdzuje našu vieru v Jeho jedinečnosť a našu potrebu uctievať len Jeho jediného. Boh najmocnejší hovorí:

„Pozná ich súčasnosť i budúcnosť, ale oni Jeho svojím poznaním nedokážu obsiahnuť.”(Korán 20:110)

Všetky bytosti, okrem Boha, sú vytvorené a stvorené samotným Bohom. On tieto bytosti stvoril z čírej ničoty. Boh najmocnejší hovorí:

„Taký je Boh, Pán váš, stvoriteľ všetkého, niet boha okrem Neho, kam ste teda zvedení?” (Korán 40:62)

Jedným z kľúčových presvedčení, ktoré muslim zachováva je, že Allah stvorí čokoľvek chce a koná tak, ako sa mu páči. Nič nemôže odporovať rozhodnutiam Boha. Všemohúci Boh hovorí:

„Pán *(Rubb)* **tvoj stvorí, čo chce a vyberá si. Im nenáležal výber. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vysoko nad tým, čo k Nemu pridružujú.” (Korán 28:68)**

Allah netvorí bez príčiny a ani by nenechal bytosti, ktoré stvoril, bez Svojho vedenia. Za stvorením každej bytosti vo vesmíre je ukrytá Božia múdrosť a dôvod. Niekedy je nám táto múdrosť známa a niekedy nie. Moderná veda je v mnohých prípadoch úspešná pri odhaľovaní múdrosti ukrytej za vecami, ktoré zdanlivo nemajú žiadny účel.

Prvé stvorenie

Korán, ktorý je Božím slovom, nám vysvetľuje, že tento svet bol stvorený z čírej ničoty. Boh najmocnejší hovorí:

„Tvorca nebies i zeme. Keď o nejakej veci rozhodne, tak jej len povie: „Buď" a je." (Korán 2:117)

Posol Boží ﷺ nám vysvetlil, že prvou stvorenou vecou bola voda. Voda je prítomná vo všetkom. Allah ju stvoril Svojou mocou. V prorokovej tradícii sa uvádza:

„Všetko je stvorené z vody.“ (Ibn Hibban)

Stvorenie nebies a zeme

Allah nám v Koráne oznamuje, že stvoril nebesá a zem za šesť dní. Pre Boha to nebolo ani vyčerpávajúce, ani ťažké. Boh najmocnejší hovorí:

„Stvorili sme nebesá a zem a čo je medzi nimi za šesť dní a nedotkla sa nás pritom žiadna únava."(Korán 50:38)

Boh mohol toto všetko vytvoriť za krátky okamih. Boh najmocnejší hovorí:

„Bohu náleží to, čo nie je známe v nebesiach a na zemi. A príkaz (na príchod) **Hodiny** (udalosti zmŕtvychvstania) **je ako mihnutie oka alebo ešte rýchlejšie. Boh má nad všetkým moc." (Korán 16:77)**

Ak Boh mohol toto všetko vytvoriť mihnutím oka, prečo tak neurobil? Imam Ibn al-Džozi, nech je mu Boh milostivý, túto otázku vysvetlil nasledovne:

1. Boh chcel ukázať svoju nekonečnú múdrosť, ktorá za stvorením stojí. Rýchle stvorenie všetkého bytia by bolo dôkazom Jeho sily, zatiaľ čo pomalé stvorenie by svedčilo o Jeho múdrosti.

2. Boh chcel Svojim služobníkom ukázať, aké dôležité je byť trpezlivý.

Ďalší učenec, Al-Qurtubi, spomenul v súvislosti s touto témou iný dôvod. Povedal: „Boh stvoril nebesá a zem za šesť dní, aby ukázal, že všetko v živote má svoj stanovený čas."

Boh najmocnejší hovorí:

„Povedz: „Veď vy odmietate veriť v Toho, ktorý stvoril Zem za dva dni a činíte mu rovných. Ten je Pán tvorstva. Učinil jej (zemi) **kotvy** (hory) **na nej** (na jej povrchu) **a požehnal jej a určil jej obživu v štyroch dňoch rovných. Je to odpoveď pre tých, ktorí sa pýtajú. Potom** (Boh) **do neba istavá** (istavá znamená vystúpiť, nasmerovať niekam a pod.)**, ktoré** (nebo) **bolo dymom a povedal mu i Zemi: „Príďte dobrovoľne alebo proti svojej vôli." Povedali** (nebo a Zem)**: „Prichádzame dobrovoľne." A tak ich** (Boh) **dokončil** (a učinil) **sedem nebies v dvoch dňoch a vnukol v každom nebi vec jej. A vyzdobili sme dolné nebo lampami i preto, aby strážili. To je ustanovenie Mocného a Vševediaceho." (Korán 41:9-12)**

Sajjid Qutub, nech je mu Boh milostivý, povedal: „Dva dni, za ktoré Boh stvoril zem a dva, za ktoré stvoril hory a pre každý ustanovil Svoje ustanovenia sú vskutku Jeho dni. Nepoznáme ich dĺžku. Nie sú to 24 hodinové intervaly ako ich poznáme dnes. Tieto dni môžu predstavovať obdobia, v ktorých bola vytvorená a stvorená zem. *Allah vie najlepšie.*"

Múdrosť ukrytá za stvorením človeka

Teraz, keď sme už povedali niečo o stvorení zeme, sa ponúka niekoľko otázok. Aký je význam stvorenia človeka? Aký cieľ sa ukrýva za jeho stvorením? Boh to vysvetľuje nasledujúcimi slovami:

„Stvoril som žinnov a ľudí len preto, aby Ma uctievali. Nežiadam od nich potravu a ani nechcem, aby Ma živili. Boh, On je ten, kto dáva, kto má silu a kto je pevný." (Korán 51:56-8)

Tento život nie je taký, ako tvrdia ateisti – bez vzkriesenia, zodpovednosti či odmeny alebo trestu. Nie je nekonečný, predstavuje len dočasnú etapu. Boh najmocnejší hovorí:

„Povedali: „Existuje len tento náš život najnižší (pozemský)**, zomierame a žijeme v ňom a len čas nás usmrtí. Nemajú však o tom žiadne poznanie, oni sa len domnievajú." (Korán 45:24)**

Aké by len bolo pre človeka ťažké, keby jeho život nemal zmysel! Tak ako každý potrebuje uspokojovať svoje prirodzené ľudské túžby, rovnako potrebuje aj duchovné uspokojenie. Toto je možné dosiahnuť len vtedy, ak sa človek učí o Bohu. Vedomosti o Bohu nemožno získať len na základe predstáv alebo informácií z okolia. Treba sa obrátiť k Písmu svätému. Je dôležité uvedomiť si, že ateistický prístup k životu nie je dôsledkom súčasných technologických pokrokov. Ide o veľmi staré, veky udržiavané presvedčenie, ktoré od nepamäti šíria ľudia bez viery. Boh najmocnejší hovorí:

„K nemu sme poslali posla pochádzajúceho z nich: „Uctievajte Boha, niet pre vás iného boha než On. A či sa nevyvarujete?!" Poprední z radov jeho ľudí, ktorí odmietli veriť a za lož označili stretnutie v živote poslednom a ktorým sme prepych dopriali v živote najnižšom (pozemskom)**, povedali: „Je to len človek ako vy, je z toho, čo jete a pije z toho, čo pijete. Pokiaľ by ste poslúchli človeka vám podobného, budete patriť medzi tých, ktorí prehrali. Sľubuje vám, že keď umriete a stanete sa zemou a kosťami, že znova budete vyvedení von?! Je ďaleko, priďaleko to, čo je vám sľubované. Je len náš život najnižší, v ktorom umierame a žijeme, a nebudeme nikdy vzkriesení." (Korán 23:32-7)**

Potreba poslov

Vďaka historickým dôkazom vieme, že ľudstvo začalo žiť ako jeden národ na jednom území. S pribúdajúcim počtom sme sa začali premiestňovať do rôznych oblastí. Boh najmocnejší hovorí:

„Ľudia boli len jedno spoločenstvo, ale začali sa (neskôr) **sporiť** (rozdelili sa a časť z nich prestala veriť, iná zasa začala k Bohu pridružovať)**. A nebyť slova**

daného už predtým Pánom tvojím, bolo by medzi nimi rozhodnuté o tom, o čom sa sporili." (Korán 10:19)

V dôsledku premiestňovania do rôznych oblastí sveta vznikali tradície a jazyky, ktoré nás dnes od seba navzájom odlišujú. Ako sa ľudstvo postupne rozširovalo, Boh zoslal každej skupine ľudí proroka, aby im pripomenul posolstvo viery v jedinečnosť Boha.

Boh je skutočne milostivý. Nikdy by ľudí nepotrestal predtým, než by im zoslal proroka, ktorý by im toto posolstvo vysvetlil. Proroci a poslovia varovali ľudí pred dostaním sa na scestie. Žiaden národ nebol v minulosti zanechaný bez varovateľa. Boh najmocnejší hovorí:

„My sme ťa poslali s pravdou ako zvestovateľa radostnej zvesti a ako varovateľa. Niet spoločenstva, v ktorom by nebol varovateľ." (Korán 35:24)

Allah posielal ľuďom prorokov a poslov, aby im pripomínali posolstvo *Tawheedu* (t. j. viera v jedinečnosť Boha). Boh najmocnejší hovorí:

„Vybrali sme v každom spoločenstve posla: „Uctievajte Boha a vyhýbajte sa *tágutovi*.[4]" Niektorých z nich Boh správne usmernil a na niektorých sa právom uplatnilo blúdenie. Putujte po zemi a pozrite sa, aký bol koniec tých, ktorí za lož označili (všetko, s čím prišli predchádzajúci Boží poslovia a proroci)**." (Korán 16:36)**

Allah poslal týchto prorokov a poslov preto, aby žiaden národ nemohol namietať proti tomu, čo pre nich určí Boh v živote po smrti. Boh najmocnejší hovorí:

„Poslov (sme poslali) **oznamujúcich radostnú zvesť a varujúcich, aby ľudia nemali voči Bohu žiadnu výhovorku po poslaní týchto poslov. A Boh je veru mocný a múdrosťou oplýva. " (Korán 4:165)**

Všetci proroci a poslovia boli ľudské bytosti. Nemali žiadne „božie" vlastnosti ani nadľudské schopnosti. Boh ich podporil zázrakmi. Boh najmocnejší hovorí:

[4] Arabské slovo *„tágut"* odkazuje na modloslužobníctvo, pridružovanie spoločníkov k Bohu. Môže to byť čokoľvek uctievané mimo jediného skutočného Boha (Allah).

„Neposlali sme pred tebou (Muhammad) **poslov, ktorí by nejedli jedlo a nechodili po trhoch. A učinili sme jedných z vás skúškou pre druhých, či vydržíte. Pán tvoj všetko vidí. ” (Korán 25:20)**

Allah túto skutočnosť vysvetľuje preto, aby nikto nepochyboval o ich podstate. Všemohúci Boh hovorí:

„Poslali sme už pred tebou poslov a učinili sme im družky a potomstvo. A neprislúcha žiadnemu poslovi, aby prišiel so znamením, jedine s Božím povolením. Každý určený čas má svoju Knihu.” (Korán 13:38)

Proroci a poslovia nemali žiadnu moc, aby riadili veci vo vesmíre. Nemali žiadnu moc nad svojou vlastnou ochranou. V súvislosti s prorokmi a poslami Boh najmocnejší hovorí:

„Povedz: „Nie je v mojej moci sebe samému prospech alebo škodu privodiť, môžem len to, čo Boh chce. Keby som bol poznal to, čo nie je známe, bol by som si zaobstaral veľa dobra a nebolo by sa ma žiadne zlo dotklo. Ja som len varovateľom a oznamovateľom radostnej zvesti ľuďom, ktorí veria. (Korán 7:188)

Veľkí Boží proroci

Boh poslal všetkých prorokov a poslov s jedným posolstvom. Boh hovorí:

„Učinili si mimo Neho (Boha) **božstvá! Povedz** (im, Muhammad)**: „Predložte svoj dôkaz. Tu je Pripomenutie, ktoré mám a Pripomenutie, ktoré bolo predo mnou.“ Väčšina z nich nepozná pravdu, preto sa odvracia. Neposlali sme pred tebou** (Muhammad) **žiadneho posla, ktorému by sme nevnukli: „Niet boha okrem Mňa, tak Ma uctievajte.". (Korán 21:24-5)**

Viera v jedinečnosť Boha bola hlavným posolstvom, ktoré proroci a poslovia priniesli svojim ľuďom. Boh najmocnejší hovorí:

„Uzákonil pre vás z náboženstva to, čo odkázal Noemovi a to, čo sme ti vnukli a to, čo sme odkázali Abrahámovi a Mojžišovi a Ježišovi: Dodržujte náboženstvo a nerozdeľujte sa v ňom. Ťažko dopadlo na tých, ktorí k Bohu pridružujú to, k čomu ich vyzývaš. Boh si vyberá a priblíži k Sebe, koho

chce a správne usmerní k Sebe toho, kto na Jeho uctievaní zotrvá.“ (Korán 42:13)

Ľudia potrebujú prorokov a poslov

Ako sme sa už spomenuli, ľudia potrebujú prorokov a poslov tak, ako potrebujú jesť a piť, aby prežili. Učenec Ibn al-Qajjim, nech je mu Boh milostivý, povedal:

„Cesta k šťastiu a úspechu vedie len cez to, čo nám dali poslovia. Človek môže rozlišovať dobré od zlého len prostredníctvom toho, čo nám poslovia priniesli (pokiaľ ide o zjavenie) od Boha. Usmernení ľudia sa vyznačujú poslušnosťou voči posolstvu. Potreba poznania posolstva je naliehavejšia (pre človeka) ako potreba nájdenia jedla a pitia. Príklad dôležitosti usmernenia pre ľudstvo je podobný dôležitosti vody pre veľrybu. Ak ju vytiahneme z vody, zahynie. Podobne skutočnú potrebu duchovného usmernenia si naozaj uvedomuje len ten, kto má živé srdce.”

Božia múdrosť pri výbere Jeho prorokov a poslov

Posolstvo a proroctvo sú Božím darom, ktorý Boh dáva komu chce. Nedáva mu ho na základe jeho pôvodu, autority či spoločenského postavenia. Boh najmocnejší hovorí:

„Boh si vyberá z radov anjelov poslov i z radov ľudí. Boh všetko počuje a všetko vidí.“ (Korán 22:75)

Nikto by nemal závidieť prorokovi Muhammadovi ﷺ posolstvo, ktorým ho Boh poveril. Boh najmocnejší hovorí:

„Alebo je to tak, že závidia ľuďom to, čo im Boh dal zo Svojho dobrodenia. My sme ale dali rodine Abrahámovej Knihu a múdrosť a dali sme im kráľovstvo obrovské.” (Korán 4:54)

Boží proroci sa odlišujú postavením a nadradenosťou. Nie sú si rovní čo sa týka ich vlastností. Boh najmocnejší hovorí:

„Tých poslov sme uprednostnili jedných pred druhými. K niektorým Boh prehovoril a niektorých pozdvihol o niekoľko stupňov. A dali sme Ísovi (Ježišovi)**, synovi Márie znamenia a podporili sme ho Duchom svätým** (anjelom Gabrielom)**. A keby Boh bol chcel, neboli by sa pobili tí, ktorí prišli po nich potom, ako k nim prišli znamenia; ale oni sa začali sporiť. Niektorí z nich uverili a niektorí odmietli veriť. A keby Boh bol chcel, neboli by sa pobili, ale Boh robí, čo chce." (Korán 2:253)**

Stvorenie Adama, otca ľudstva

Allah nariadil, aby tí, ktorých vyberie, obývali zem. Budú obrábať zem a potom na nej stavať. Budú skúšaní po materiálnej stránke, aby sa preukázalo, kto je poslušný a zbožný a kto je podlý. Boh najmocnejší hovorí:

„Keď Pán tvoj (spomeň ľuďom Muhammad) **povedal anjelom: „Učiním na zemi zástupcu** (človeka)**.“ Povedali** (anjeli Bohu)**: „Učiníš na nej niekoho, kto bude na nej skazu šíriť a krv prelievať a my pritom vďakou Tebe svedčíme o jedinečnosti Tvojej a že sa Ti nemá pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a Teba svätíme?!“ Povedal** (Boh)**: „Ja viem to, čo vy neviete." (Korán 2:30)**

Prvá autorita, ktorú Boh umiestnill na zem, bol prorok Adam, otec ľudstva. Boh stvoril Adama v piatok, ako sa uvádza v prorokovej tradícii:

„Najlepší deň, v ktorý vyšlo slnko, je piatok. V tento deň Boh stvoril Adama, v tento deň ho vzal do nebies a v tento deň ho tiež z nich vyhnal. A Posledná hodina bude ustanovená v piatok." (Muslim)

Z tohto dôvodu vybral Boh piatok ako deň, v ktorý majú muslimovia každý týždeň sviatok. Vzhľadom k vznešenému postaveniu Adama, Allah prikázal anjelom, aby sa mu na znak rešpektu a úcty poklonili. Všetci anjeli tak okamžite

urobili. Satan, ktorý bol v spoločnosti anjelov, sa mu pokloniť odmietol. Povýšenosť a pýcha mu zabránili poslúchnuť Boží príkaz. Boh najmocnejší o tom hovorí:

> **„Pán tvoj** (Muhammad) **povedal anjelom: „Stvorím človeka z blata** (hliny)**. Keď ho zrovnám a dýchnem do neho zo svojho ducha, tak pokloňte sa pred ním na zem do polohy sužúdu** (poloha sužúdu znamená, že si človek kľakne na kolená, skloní trup dopredu a položí ruky, čelo a nos na zem)**.“ Anjeli sa poklonili všetci spolu. Okrem Iblísa** (satana)**, povyšoval sa a patril medzi tých, ktorí odmietli poslúchnuť. Povedal** (Boh)**: „Iblís! Čo ti bránilo, aby si sa poklonil do polohy sužúdu pred tým, čo som stvoril vlastnými rukami? Povyšoval si sa alebo si patril medzi vysoko postavených?“ Povedal** (satan)**: „Ja som lepší než on** (človek)**, stvoril si ma z ohňa a jeho si stvoril z blata.“ Povedal** (Boh)**: „Vyjdi von z nej, si vyvrhnutý. Prekliatie Mnou určené spočinie na tebe až do Dňa zúčtovania.“ Povedal** (Iblís)**: „Pane môj! Dožič mi odklad až do dňa, keď budú** (ľudia) **vzkriesení.“ Povedal** (Boh)**: „Odklad ti bol daný až do dňa známeho času.“ Povedal** (satan)**: „Prisahám na Tvoju moc** (Bože)**, dám im všetkým do bludu skĺznuť. Okrem tých z radov tých, ktorí sa Ti odovzdali, ktorí sú oddaní.“ Povedal** (Boh)**: „Pravdu, veru pravdu hovorím. Naplním peklo tebou i tými, ktorí z nich ťa nasledovali, vami všetkými.“ (Korán 38:71-85)**

Boh prostredníctvom Svojej múdrosti nariadil, aby Adam a jeho potomkovia obývali zem. Boh potom stvoril Evu, Adamovu manželku.

Vyhnanie Adama a jeho manželky z raja (Džannah)

Keď sa diabol odmietol pokloniť Adamovi, spečatil tak vlastný osud. Povedal Bohu, že bude deti Adama zvádzať z cesty a že ich so sebou vezme do pekla, príbytku zla. Boh nám o tom hovorí:

> **„I** (spomeň im, Muhammad, keď) **Pán tvoj povedal anjelom: „Stvorím človeka z vysušenej hliny z vybrúseného** (hladkého) **čierneho blata. Keď ho zrovnám a dýchnem do neho z Môjho ducha, tak padnite pred ním na zem do polohy sužúdu.“ Anjeli sa poklonili do polohy sužúdu všetci spolu. Okrem Iblísa, ktorý odmietol, aby patril medzi tých, ktorí sa do polohy**

sužúdu poklonili. Povedal (Boh)**: „Iblís, čo ti je, že nepatríš medzi tých, ktorí sa do polohy sužúdu poklonili?“ Povedal** (Iblís)**: „Nesklonil by som sa do polohy sužúdu človeku, ktorého si stvoril z vysušenej hliny z vybrúseného** (hladkého) **čierneho blata.“ Povedal** (Boh)**: „Vyjdi von z nej, si vyvrhnutý. A na tebe prekliatie spočinie až do Dňa zúčtovania.“ Povedal** (Iblís)**: „Pane môj, dožič mi odklad až do dňa, keď budú vzkriesení.“ Povedal** (Boh)**: „Odklad ti bol umožnený. Až do dňa známeho času.“ Povedal** (Iblís)**: „Pane môj, za to, že si mi dal do bludu skĺznuť, im okrášlim ich pobyt na zemi a dám im do bludu skĺznuť všetkým. Okrem tých Tebe odovzdaných, ktorí sú oddaní.” (Korán 15:28-40)**

Nepriateľstvo medzi Adamom a Iblísom sa začalo už pri stvorení Adama. Iblís vyčkával a všemožne sa ho snažil ovplyvniť, aby neposlúchal Božie príkazy. Keď si Iblís uvedomil, že Boh varoval Adama, aby nejedol ovocie z určitého stromu, presvedčil Adama a jeho ženu, aby z neho jedli. Adam a Eva boli následne vyhnaní z raja. Obaja činili pokánie a ľutovali, čo spravili a Boh ich pokánie prijal. Boh najmocnejší hovorí:

„I (spomeň, Muhammad) **povedali sme anjelom: „Pokloňte sa v polohe sužúdu Adamovi“ a oni sa poklonili okrem Iblísa** (satana)**, ten odmietol. A tak sme povedali: „Adam! Tento** (satan) **je nepriateľom pre teba i pre tvoju družku, nech nespôsobí, že budete vyvedení von z Raja, pretože sa potom trápiť budeš. Náleží ti** (v Raji)**, že nebudeš v ňom hladný a ani nahý. A že v ňom nepocítiš smäd a ani ťa nepostihne horúčava.” Satan mu ale našepkal, povedal: „Adam! Mám ti ukázať strom večnosti a kráľovstvo, ktoré sa nezničí?” A tak zjedli z neho a ukázala sa im ich nahota a začali na seba lepiť lístie Raja. Neposlúchol Adam svojho Pána, a tak do bludu skĺzol. Potom si ho** (Adama) **jeho Pán vyvolil, pokánie od neho prijal a správne usmernil. Povedal** (Boh)**: „Zíďte dolu z neho** (z Raja) **všetci, jeden druhému nepriateľmi budete** (človek a satan navzájom voči sebe)**. Keď k vám príde odo Mňa správne usmernenie, tak ten, kto bude nasledovať toto Moje správne usmernenie, ten sa do bludu nedostane a nebude sa trápiť. Kto by sa ale odvrátil od spomínania si na Mňa, ten bude mať ťažký život a vzkriesime ho v deň zmŕtvychvstania slepého.” (Korán 20:116-124)**

Keď bol diabol (Iblís) vypudený z nebeského príbytku a Adam vyhnaný pre svoju neposlušnosť, potomkovia Adama zostali poslušní Allahovi a uctievali len Jeho jediného. Po desiatich generáciách ľudia však začali váhať a zblúdili. Boh potom poslal prorokov a poslov, aby viedli ľudstvo na cestu Božiu. Prvým poslom, ktorého Boh po Adamovi poslal, bol prorok Noe ﷺ. V čase keď bol prorokom, polyteizmus sa stal normou života. Boh najmocnejší hovorí:

„Noe povedal: „Pane môj! Oni ma odmietli poslúchnuť a nasledovali toho, komu jeho majetky a deti nepridali nič iné, len stratu. Kuli úklady ohromné. Povedali: „Nezanechávajte svoje božstvá a nezanechávajte Vadda, ani Suwáa, ani Jaghusa, Jaúqa a Nasra (boli to mená piatich najvýznamnejších modiel u nich)**.“ Do bludu pritom uviedli veľa ľudí. Krivdiacim** (Bože) **nepridaj nič iné než blud.” (Korán 71:21-4)**

Najlepší z prorokov a poslov sú títo piati, známi ako *Ulul'Azm*[5] :

1. Prorok Noe (Núh) ﷺ

Je prvým poslom, ktorého Boh poslal potom, ako jeho ľudia začali praktizovať *Širk* (polyteizmus). Ich situácia sa neustále zhoršovala, zabudli na základy svojej viery, ktoré im odovzdali ich predkovia, ktorí dodržiavali učenia islamu. Boh najmocnejší hovorí:

„My sme poslali Núha (Noema) **k ľuďom jeho** (a poverili sme ho)**: „Varuj svojich ľudí predtým, než k ním príde trápenie bolestivé.“ (Korán 71:1)**

Uctievali päť modiel, ktoré sa volali *Vadd, Suwá, Jaghus, Jaúq* a *Nasr*. Allah najmocnejší v Koráne objasňuje ich mená hovoriac:

„Povedali: „Nezanechávajte svoje božstvá a nezanechávajte Vadda, ani Suwáa, ani Jaghusa, Jaúqa a Nasra.“ (Korán 71:23)

[5] Ide o Božích poslov, ktorí vynaložili veľké úsilie odovzdávaniu Božieho posolstva svojim ľuďom.

Prorok Noe bol veľmi zbožný a čestný. Trpezlivo svoj ľud vyzýval k počestnosti použitím množstva rôznych metód. Boh najmocnejší hovorí:

> **„Povedal** (Noe)**: „Pane môj! Ja som vyzýval svojich ľudí v noci i vo dne. Moja výzva im však nepridala nič iné než útek. Vždy, keď som ich vyzval, aby si im odpustil, vložili svoje prsty do svojich uší a zakryli sa svojimi šatami a vedome trvali na tom, na čom sú a povyšovali sa povyšovaním. Potom som ich ja vyzval** (k viere) **verejne. Potom som im to** (posolstvo) **oznámil verejne i potajomky, skryto. Povedal som** (im)**: Proste o odpustenie Pána svojho. On je odpúšťajúci." (Korán 71:5-10)**

Napriek všetkým jeho snahám sa mnohí z jeho ľudí odvrátili a posolstvo odmietli. Nasledovali ho len niekoľkí a neveriaci z jeho ľudí zotrvali vo svojej neviere a zlom správaní. Allah im teda nedoprial dážď. Noe im oznámil, že ak uveria, dážď sa opäť objaví. Uverili teda, ale čoskoro sa opäť vrátili k svojej neviere. Potom, čo strávil dlhé roky vyzývaním ľudí k ceste Allahovej, ale nevidel žiadnu odpoveď, prosil najmocnejšieho Boha hovoriac:

> **„Noe povedal: „Pane môj! Nenechaj na zemi nikoho z tých, ktorí odmietli veriť. Ak by si ich nechal, uvedú do bludu tých, ktorí sa ti odovzdali a nebudú rodiť nič iné než hriešnikov odmietajúcich vieru." (Korán 71:26-7)**

Allah vypočul jeho prosby a prikázal mu, aby postavil archu. Noe bol zručný tesár a tí, ktorí uverili v posolstvo, mu pomohli. Keď bola archa dokončená, Boh prikázal prorokovi Noemu, aby zhromaždil pár z každého zvieraťa (samca a samicu). Boh potom prikázal nebu, aby zoslalo dážď a zemi, aby sa zaplavila vodou. Boh najmocnejší hovorí:

> **„Už pred nimi ľudia Noema za lož označili, nášho poddaného zo lži obvinili a povedali: „Blázon" a bol okríknutý. Vzýval** (Noe) **Pána svojho: „Ja som porazený, tak pomôž a podpor. Otvorili sme brány neba s vodou prúdom padajúcou. Dali sme zo zeme vytrysknúť prameňom, a tak sa voda stretla pre vec, ktorá bola predurčená. Poniesli sme ho** (Noema) **na lodi z lát a povrazov. Plavila sa pod Naším dohľadom. Zadosťučinenie to bolo pre toho** (Noema)**, ktorý bol odmietnutý. Nechali sme ju ako znamenie. Je niekto, kto by spomínal?" (Korán 54:9-15)**

Prorok Noe ﷺ mal troch potomkov. Boli nimi Sém – otec Arabov a Peržanov, Ḥám – otec afrických a európskych rás a Jáfith – otec ázijských rás.

2. Prorok Abrahám (Ibrahim) ﷺ

Je známy ako *Chalil ar-Rahman* (ten, ktorého si Boh vybral pre Jeho lásku). Jeho najstarší syn bol prorok Ismail a jeho druhý syn bol Isháq (Izák). Z ich potomkov vzišla väčšina prorokov a poslov. Allah najmocnejší hovorí:

> **„Vďaka Bohu, že mi dal aj napriek starobe Ismaila a Izáka. Pán môj veru prosby vypočuje.“ (Korán 14:39)**

Allah si ho vybral, aby odovzdal Svoje posolstvo. Prorok Abrahám ﷺ žil v spoločenstve polyteistov. Boli to modlári, ktorí uctievali hviezdy. Allah najmocnejší hovorí:

> **„I** (spomeň, Muhammad) **Abrahám povedal svojmu otcovi Ázarovi: „Činíš si modly za bohov?! Vidím, že ty i tvoji ľudia ste v blude zjavnom.” Takto sme ukázali Abrahámovi kráľovstvo nebies a zeme. A aby patril medzi tých, ktorí sú bezpochyby presvedčení** (o existencii Boha)**. Keď sa nad ním rozprestrela noc, uvidel planétu a povedal: „Toto je môj Pán.” Keď ale zapadla, povedal: „Nemám rád takých, ktorí zapadajú.” Keď uvidel vychádzajúci mesiac, povedal: „Toto je môj Pán.” Keď ale zapadol, povedal: „Ak ma môj Pán správne neusmerní, budem patriť k ľuďom blúdiacim.” Keď uvidel vychádzajúce slnko, povedal: „Toto je môj Pán, je to väčšie.” Keď ale zapadlo, povedal: „Ľudia moji, nemám nič spoločné s tým, čo pridružujete k Bohu. Ja som upriamil svoju tvár k Tomu, kto stvoril nebesá a zem, verný som Mu, a nepatrím k tým, ktorí pridružujú k Bohu.” (Korán 6:74-9)**

Nebol spokojný s tým, čo videl u svojich ľudí. Cítil, že musí existovať Boh, ktorý je väčší ako to, čo ľudia uctievali. Vedel, že tieto modly nemali moc ľuďom pomôcť ani uškodiť! Abrahám sa so svojimi ľuďmi často hádal používajúc pri tom

logické argumenty, prečo si tieto modly nezaslúžia žiadnu úctu. Ako nám hovorí Boh, povedal:

„Vyprávaj im (Muhammad) **správu o Abrahámovi. Keď povedal svojmu otcovi a svojim ľuďom: „Čo to uctievate!" Povedali: „Uctievame modly, ktorým ostávame oddaní." Povedal** (Abrahám)**: „Počúvajú vás, keď ich vzývate? Alebo vám v niečom pomôžu či uškodia?" Povedali: „Našli sme svojich otcov takto robiť." Povedal: „Vidíte, čo ste uctievali. Vy i vaši starí otcovia. Tak tie sú mojimi nepriateľmi, s výnimkou Pána tvorstva, ktorý ma stvoril. On ma preto správne usmerní. On mi dáva jesť a napojí ma. A keď ochoriem, On ma uzdraví. A ktorý ma usmrtí a potom ma oživí. A u ktorého dúfam, že mi odpustí moje omyly v Deň zúčtovania. Pane môj, daj mi múdrosť a pripoj ma k zbožným." (Korán 26:69-83)**

Prorok Abrahám pokračoval vo vyzývaní ľudí k ceste Allahovej, viere v jedinečnosť Boha a zanechaniu všetkého, čo uctievali. Oni však jeho posolstvo odmietli, dokonca sa ho snažili zabiť, ale Allah ho zachránil. Allah nám o tom rozpráva takto:

„Povedal (Abrahám)**: „Uctievate mimo Boha, čo vám nepomôže v ničom a ani vám neuškodí?! Mám už dosť vás i toho, čo uctievate mimo Boha. A či nechápete?" Povedali** (Abrahámovi ľudia)**: „Upáľte ho a pomôžte a podporte vaše božstvá, ak chcete niečo urobiť." Povedali sme: „Oheň! Buď chladom a mierom pre Abraháma." Chceli proti nemu strojiť úklady, a tak sme im dali tú najväčšiu stratu utrpieť." (21:66-70)**

Po dlhom kázaní Boh prikázal, aby prorok Abrahám vzal svoju ženu Hadžar a ich syna Ismaila do Mekky. Tam mu Boh prikázal, aby postavil Ka'bu. Z potomkov proroka Ismaila vzišiel posledný Boží prorok, prorok Muhammad, ktorý bol poslaný celému ľudstvu. Allah najmocnejší hovorí:

„I (spomeň im) **Abrahám povedal** (a Boha poprosil)**: „Pane môj, učiň túto** (krajinu) **krajinou bezpečnou a daj z plodov tým z jej obyvateľov, ktorí uverili v Boha a v Deň posledný." Povedal** (Boh)**: „A kto odmietne veriť, toho nechám trochu si užiť** (života) **a potom ho poženiem do trápenia v ohni. A je to veru koniec zlý. I** (spomeň im) **Abrahám zdvíhal základy Domu i Ismáil** (a pritom hovorili)**: „Pane náš, prijmi to od nás. Veď Ty**

všetko počuješ a všetko vieš. A Pane náš, učiň nás Tebe oddanými a z nášho potomstva učiň spoločenstvo Tebe oddané. A ukáž nám naše obrady a pokánie od nás prijmi. Veď Ty si Ten, kto pokánia prijíma a si milostivý. Pane náš, a učiň im posla pochádzajúceho z nich, ktorý im bude prednášať Tvoje znamenia a bude ich učiť Knihu a múdrosť a ktorý ich očistí. Veď Ty si mocný a múdrosťou oplývaš." (Korán 2:126-9)

3. Prorok Mojžiš (Musa) ﷺ

On je ten, ku ktorému prehovoril Boh. Allah najmocnejší hovorí:

„Keď Mojžiš prišiel na stretnutie s Nami a jeho Pán k nemu prehovoril, povedal (Mojžiš)**: „Pane môj, ukáž mi, pozriem sa na Teba." Povedal** (Boh)**: „Neuvidíš ma, ale pozri sa na horu, ak by ostala na svojom mieste, tak ma uvidíš." Keď sa ale Pán jeho zreteľne ukázal hore, rozdrvil ju a Mojžiš padol pod vplyvom šoku. Keď sa prebudil, povedal** (Mojžiš)**: „Jedinečný si** (Bože)**, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, kajám sa pred Tebou a som prvý z radov tých, ktorí uverili." (Korán 7:143)**

Prorok Mojžiš sa v Koráne spomína 129-krát, čo z neho robí najčastejšie spomínaného proroka v Koráne. Boh ho obdaril dvomi zázrakmi. Prvým bola premena jeho palice na hada z vôle Allaha. Druhý zázrak sa stal vtedy, keď sa jeho bezfarebná ruka premenila na ruku s pekným odtieňom. Tieto znamenia boli dané Mojžišovi preto, aby mohol presvedčiť Faraóna o jeho nesprávnom smerovaní a prijatí islamu. Allah najmocnejší hovorí:

„Mojžiš Faraónovi povedal: „Ja som posol Pána tvorstva. Hoden toho, aby som nepovedal na Boha nič iné než pravdu. Prišiel som k vám s jasným dôkazom od Pána vášho, tak pošli so mnou synov Izraela." Povedal (Faraón)**: „Ak si prišiel so znamením, tak ho predveď, ak si pravdovravný." A tak hodil** (Mojžiš) **svoju palicu a hľa, zmenila sa v hada zjavného. A vyňal** (Mojžiš) **svoju ruku a hľa, ona bielou ostala** (žiariacou a úplne zdravou) **pred očami tých, ktorí sa dívali." (Korán 7:104-8)**

Allah ho poslal k egyptskému Faraónovi a jeho ľudu preto, aby ich vyzval k viere v jedinečnosť Allaha a zanechaniu uctievania všetkých falošných bohov. Boh najmocnejší hovorí:

> **„Faraón povedal: „Poprední, neviem o tom, že by ste mali iného boha, než som ja. Zapáľ mi** (oheň)**, Háman, pod hlinu a učiň mi vysokú vežu, azda sa pozriem na Mojžišovho Boha, aj keď si myslím, že patrí** (Mojžiš) **medzi klamárov.“ (Korán 28:38)**

Prorok Mojžiš vyzýval Faraóna k viere v jedinečnosť Allaha múdrosťou a peknými slovami. Faraón mu však oponoval a zhromaždil všetkých čarodejníkov tej doby, aby Mojžiša porazili. Mojžiš však zvíťazil, keďže sa jeho palica premenila z vôle Allaha na hada a pohltila palice, ktoré hodili čarodejníci. Allah nám spomína tento príbeh:

> **„Poprední z radov ľudí Faraóna povedali: „Toto je veru čarodej znalý. Chce vás vyhnať z vašej zeme. Čo teda prikazujete?“ Povedali: „Odlož ho i jeho brata na neskôr a pošli do miest a zhromaždi. Privedú ti každého čarodeja znalého.“ A tak čarodeji prišli k Faraónovi. Povedali: „Budeme mať odmenu, ak my budeme tí, ktorí premôžu?“ Povedal** (Faraón)**: „Áno, a budete patriť medzi priblížených.“ Povedali** (čarodeji)**: „Mojžiš, buď vrhneš** (a hodíš svoju palicu ako prvý) **alebo budeme vrhať** (a hádzať ako prví) **my?“ Povedal** (Mojžiš)**: „Vrhnite.” Keď ale vrhli, očarili oči ľudí a nahnali im strach a predviedli kúzlo obrovské. A vnukli sme Mojžišovi: „Vrhni palicu svoju". A hľa, ona začala pohlcovať, čo pričarovali. Vtedy nastala pravda a neplatné sa stalo to, čo konali. Tam boli premožení a vrátili sa ponížení. Čarodeji sa hodili** (tvárami na zem) **do polohy sužúdu.” (Korán 7:109-20)**

Faraón a jeho ľudia neuverili v Božie posolstvo a Allah ich preto potrestal niekoľkými ťažkými skúškami. Allah na nich poslal potopu, kobylky, vši, žaby a krv ako Allahove znamenia. Napriek tomu odmietli a zotrvávali v neviere. Každé trápenie bolo zrušené vyslyšaním prosieb proroka Mojžiša ﵇. Krátko po každej pohrome sa však ľudia odvrátili a trvali na svojej neviere. Allah o tom hovorí:

„Povedali (Faraónovi ľudia Mojžišovi)**: „Nech nám prinesieš akékoľvek znamenie, aby si nás ním očaril, aj tak ti neuveríme.“ A tak sme na nich poslali potopu a kobylky a vši a žaby a krv, ako znamenia objasnené. Oni sa však povyšovali a boli ľuďmi previnilými. Keď však na nich po sebe prichádzajúce trápenie dopadlo, povedali: „Mojžiš, vzývaj pre nás tvojho Pána na základe sľubu, ktorý ti** (Boh) **dal. Ak nás zbavíš tohto po sebe prichádzajúceho trápenia, tak ti uveríme a pošleme s tebou synov Izraela.“ Keď sme ich ale zbavili po sebe prichádzajúceho trápenia, a to do času, ku ktorému sa mali dostať, hľa, oni to porušili.“ (Korán 7:132-5)**

Po týchto udalostiach Allah prikázal prorokovi Mojžišovi, aby pod rúškom noci odviedol svojich ľudí preč z Egypta, aby mohli svoju vieru praktizovať slobodne. Keď Faraón zistil, že odišli, prenasledoval ich so svojimi vojskami. Mojžiš a jeho ľudia prišli k moru, kde synovia Izraela zvolali: „Faraón nás chytí!“ Mojžiš, ktorý plne dôveroval Bohu, udrel na zem svojou palicou a more sa rozostúpilo, aby doň ľudia mohli vojsť z vôle Allaha. Allah potom zachránil Mojžiša i jeho ľudí a zničil Faraóna v mori. Boh najmocnejší hovorí:

„Keď sa ukázali obe skupiny, Mojžišovi spoločníci povedali: „Budeme dostihnutí.“ Povedal (Mojžiš)**: „Nie, so mnou je môj Pán a On ma správne usmerní.” Vnukli sme Mojžišovi: „Udri palicou svojou more”, a tak sa rozostúpilo a každá časť bola ako hora obrovská. Priblížiť sa sme potom dali tým druhým. A zachránili sme Mojžiša i toho, kto bol s ním, všetkých. Potom sme potopili ostatných.” (Korán 26:61-6)**

Boh najmocnejší ďalej hovorí:

„I previedli sme synov Izraela cez more a Faraón so svojimi vojakmi ich nasledoval z nevraživosti, prekračujúc mieru. Až keď sa začal topiť, povedal (Faraón)**: „Už verím, že niet boha okrem Toho, v ktorého uverili synovia Izraela a ja patrím medzi tých, ktorí sú Bohu oddaní.“ Teraz? A predtým si neposlúchal a patril si medzi tých, ktorí skazu šírili. Dnes** (Faraón) **dáme zachovať len tvoje telo, aby si bol znamením pre tých, ktorí po tebe prídu. A veľké množstvo ľudí je voči našim znameniam nepozorné.“ (Korán 10:90-2)**

4. Prorok Muhammad ﷺ

Prorok Muhammad ﷺ je posledným z prorokov a poslov. Boh ho zoslal celému ľudstvu. Pochádza z rodiny Ismaila, Abrahámovho syna. Narodil sa v Mekke, pár mesiacov po smrti svojho otca. Aj jeho matka zomrela, keď bol ešte mladý. Vychovával ho jeho starý otec ‘Abd al-Muttalib a neskôr jeho strýko z otcovej strany Abu Tálib.

Prorok Muhammad ﷺ bol pastier a mal na starosti stádo oviec v Mekke. Bol známy svojou dôveryhodnosťou a tým, že nikdy v živote neklamal. Obyvatelia Mekky ho dokonca volali „Pravdovravný“ a „Dôveryhodný“. Vždy, keď niekto odcestoval, zveril mu svoje cennosti.

Keď dovŕšil štyridsať rokov, Boh k nemu zoslal anjela Gabriela a menoval Muhammada prorokom a poslom ľudstva. Strávil 13 rokov v Mekke vyzývajúc ľudí na cestu k Bohu a neskôr sa presunul do Medíny. Obyvatelia Medíny odpovedali na jeho výzvy a húfne prijali islam. Zomrel vo veku 63 rokov. Jeho nasledovníci potom šírili posolstvo islamu po celom svete a dodnes prijíma islam veľké množstvo ľudí na celom svete.[6]

Prorok Ježiš عليه السلام

Rodina Imránová

Boh zosielal prorokov a poslov aj po smrti Noeho. Boh najmocnejší hovorí:

„Muhammad nikdy nebol otcom nikoho z vašich mužov, ale (je to) **posol Boží a završiteľ radu prorokov. Boh veru o všetkom vie.“ (Korán 33:40)**

Prorok Ježiš, posledný prorok spomedzi synov Izraela, má v srdciach muslimov osobité miesto. Oznámil svojim ľuďom príchod proroka Muhammada ﷺ a v Koráne sa spomína 25-krát.

[6] Viac informácií o prorokovi Muhammadovi ﷺ nájdete v knihe „Muhammad the Messenger of Allah“.

Boh nám v Koráne prináša niektoré originálne pasáže, ktoré zjavil Ježišovi ﷺ. Boh tiež spomína podrobnosti o živote Márie, matke Ježišovej. Hovorí sa o nej úctivo a je známa svojou čistotou a cudnosťou. Allah najmocnejší hovorí:

„Boh si vyvolil Adama a Noema a rodinu Abrahámovu a rodinu Imránovu (z ktorej pochádza Ježiš) **spomedzi ľudí. Potomstvo pochádzajúce jedno z druhého. A Boh všetko počuje a všetko vie.” (Korán 3:33-4)**

Mária, matka Ježišova

Allah chváli Mariam, dcéru Imrána a matku proroka Ježiša ﷺ. Allah ju opisuje ako čistú, cudnú a zbožnú. Allah najmocnejší hovorí:

„A (uviedol veriacim ako príklad) **Máriu, dcéru Imrána, ktorá ochránila svoju poctivosť, a tak sme do jej lona vdýchli z nášho ducha. Za pravdivé pokladala slová Pána svojho a Jeho knihy a patrila medzi poslušných.“ (Korán 66:12)**

Korán objasňuje, že Mariam sa narodila na základe prosby svojej matky. Allah najmocnejší hovorí:

„Hľa, keď Imránova žena povedala (spomeň im, Muhammad)**: „Pane môj, Tebe som prisľúbila, čo je v mojom lone, aby bolo zasvätené Tvojim službám. Prijmi to odo mňa, veď Ty všetko počuješ a všetko vieš.“ (Korán 3:35)**

Táto prosba bola nepriamou príčinou, vďaka ktorej ju a jej potomka Allah ochraňoval pred diablom. Boh Mariam dával a obdaroval Svojím požehnaním. Allah hovorí:

„Keď ju porodila, povedala: „Pane môj, porodila som dieťatko ženského pohlavia.“ A Boh lepšie vie, čo porodila. „Dieťatko mužského pohlavia nie je ako dieťatko ženského pohlavia, a nazvala som ju Mariam (Mária sa v arabskom jazyku nazýva Mariam a znamená „pobožná, slúžiaca Bohu“)**. A**

dávam ju pod Tvoju ochranu i jej potomstvo pred satanom vyvrhnutým." Jej Pán ju prijal (Máriu) **dobrým prijatím a dal jej vyrásť rastom dobrým a zveril ju Zakarajjovi** (Zachariášovi, ktorý bol známy svojou zbožnosťou a mravnosťou)**. Vždy, keď k nej Zakarajjá** (Zachariáš) **vošiel do *mihrábu*** (mihráb je miesto určené na modlenie)**, našiel u nej potravu. Povedal: „Mária, odkiaľ to máš?!" Povedala** (Mária)**: „Je to od Boha. Boh dáva tomu, komu chce bez počítania." (Korán 3:36-7)**

Mariam bola veľmi oddaná v uctievaní Boha. Bola najlepšou spomedzi žien svojej generácie. Prorok, mier a požehnanie Allaha s ním, povedal:

„Sú štyri ženy, ktoré dosiahli stupeň *Kamal* (dokonalosť)."

Mariam, matku Ježišovu, spomenul ako jednu z nich. Allah najmocnejší hovorí:

„Hľa, anjeli povedali: „Mária! Boh si ťa vyvolil a očistil a vyvolil si ťa spomedzi žien tvorstva. Mária, buď Pánovi svojmu poslušná a klaňaj sa do polohy sužúdu (sužúd je poklona, v ktorej sa človek pokloní, kľakne na kolená, nakloní trup a hlavu smerom k zemi a spojí čelo a nos so zemou) **a klaňaj sa** (Bohu) **do polohy rukúu s tými, ktorí sa** (Mu) **do polohy rukúu klaňajú." (Korán 3:42-3)**

Boh v Koráne zjavil celú kapitolu (19. kapitola), ktorá nesie jej meno. Ide o jedinú kapitolu v Koráne, ktorá je pomenovaná po žene a Boh v nej chváli Máriu. Podobnú chválu nenájdeme v žiadnom z predchádzajúcich Písiem.

Prorok Ježiš عليه السلام

Boh zvestoval Márii radostnú zvesť o prorokovi Ježišovi, nech ho Boh pochváli. Boh najmocnejší hovorí:

„Hľa, keď anjeli povedali: „Mária, Boh ti odkazuje radostnú zvesť o slove od Neho (o tom, že sa ti narodí syn)**, jeho meno bude Al-Mesih Ísa ibn**

Mariam (Mesiáš Ísa syn Márie)**, bude mať vysoké postavenie v živote najnižšom** (pozemskom) **i v živote poslednom a bude** (patriť) **medzi priblížených. I prehovorí** (Ježiš) **k ľuďom z detského lôžka i ako muž stredného veku. A bude patriť medzi zbožných." Povedala** (Mária a spýtala sa)**: „Pane môj, ako môžem mať dieťa a nedotkol sa ma človek?" Povedal: „Tak** (sa stane)**, Boh stvorí, čo chce. Keď rozhodne o nejakej veci, tak jej len povie: „Buď" a je. A naučí ho** (Boh svojho posla Ježiša) **Al Kitáb a múdrosť a Tóru a Evanjelium." (Korán 3:45-8)**

Narodenie Ježiša

Narodenie proroka Ježiša bol zázrak. Napriek tomu, že sa Ježiš narodil panne, nezasluhuje si ani nevyžaduje nejaké uctievanie. Ak by si Ježiš zasluhoval úctu kvôli jeho zázračnému narodeniu, prorok Adam by si ju zasluhoval ešte viac než on, pretože bol stvorený bez matky a otca. Allah najmocnejší hovorí:

„Ísov (Ježišov) **príklad u Boha je podobný príkladu Adama. Stvoril ho** (Ježiša) **zo zeme** (hliny) **a potom jej povedal: „Buď" a ona je. Je to pravda od Pána tvojho, tak nepatri** (Muhammad) **k tým, ktorí pochybujú. Kto by sa s tebou** (Muhammad) **o ňom sporil po tom, ako sa ti dostalo** (od Boha) **poznania** (o ňom)**, tak povedz: „Poďte, vyzveme našich synov i vašich synov a naše ženy i vaše ženy a naše duše i vaše duše a potom sa obrátime s našimi výzvami na Boha, a budeme prosiť, aby Božie prekliatie dopadlo na luhárov." To je veru príbeh pravdivý. A niet boha okrem Boha. A Boh, On je veru ten mocný, ktorý múdrosťou oplýva. Ak by sa odvrátili, tak Boh dobre vie o tých, ktorí skazu šíria." (Korán 3:59-63)**

Allah stvoril a vytvaroval Ježiša tak, ako všetky stvorenia. Allah v Koráne hovorí o ťažkom údele súvisiacom s narodením Ježiša takto:

„Spomeň (im, Muhammad)**, čo je v Knihe** (Koráne) **o Márii, ako sa vzdialila od rodiny svojej na miesto východné. Závojom sa od nich oddelila. A tak sme k nej poslali nášho Ducha** (anjela Gabriela)**, ktorý sa jej zjavil v podobe dokonalého človeka. Povedala** (Mária)**: „Nech ma** (Boh) **Ten, v moci ktorého je milosť, chráni pred tebou. Nepribližuj sa, ak si bohabojný."**

Povedal (anjel Gabriel)**: „Som len poslom Pána tvojho, aby som ti daroval syna očisteného." Povedala** (Mária)**: „Ako by som mohla mať syna a pritom sa ma nedotkol človek a nebola som nepočestná?!" Povedal** (anjel)**: „Tak povedal Pán tvoj: „Je to pre Mňa** (Boha) **ľahké. A bude tak stvorený, aby sme ho učinili znamením pre ľudí a milosťou od nás. A je to už vec rozhodnutá." Počala ho** (Ježiša) **a vzdialila sa s ním na odľahlé miesto. Pôrodné bolesti ju** (Máriu) **priviedli ku kmeňu palmy. Povedala: „Bodaj by som bola zomrela pred týmto a bola bezvýznamnou a zabudnutou." Zavolal na ňu** (anjel Gabriel) **spod nej** (palmy)**: „Nežiaľ. Pán tvoj učinil pod tebou potôčik. Zatras kmeň palmy smerom k sebe, spadnú na teba čerstvé plody. Jedz a pi a buď spokojná a ak by si uvidela nejakého človeka, tak povedz: „Ja som zasľúbila pôst** (Bohu) **Tomu, v moci ktorého je milosť, preto neprehovorím dnes so žiadnym človekom." Prišla s ním k svojim ľuďom, nesúc ho. Povedali: „Mária! Ty si prišla s niečím neslýchaným. Ty, sestra Árona! Tvoj otec nebol človekom zlým a tvoja matka nebola nepočestná." Ukázala na neho** (Mária ukázala na Ježiša, aby sa spýtali jeho na vysvetlenie)**. Povedali: „Ako máme hovoriť s niekým, kto je dieťaťom v detskom lôžku?!" Povedal** (im Ježiš)**: „Ja som Bohu poddaný, dal mi Knihu a prorokom ma učinil. A učinil ma požehnaným, kdekoľvek by som bol a odkázal mi konať modlitbu a dávať zakát** (milodar)**, pokiaľ budem živým. A úctivým k svojej matke ma učinil a neučinil ma povyšujúcim sa a nešťastným. Mier so mnou** (ma sprevádzal) **v deň, keď som sa narodil a** (bude ma sprevádzať) **v deň, keď zomriem a v deň, keď budem vzkriesený** (znova) **k životu. Taký bol Ísa** (Ježiš)**, syn Márie. Je to pravdivá správa, o ktorej pochybujú. Boh by si nikdy neučinil akéhokoľvek syna. Jedinečný je** (Boh)**, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde. Keď rozhodne akúkoľvek vec, len jej povie: „Buď" a ona bude." (Korán 19:16-35)**

Allah najmocnejší hovorí:

„A tá, ktorá ochránila svoju poctivosť, do tej sme vdýchli z nášho ducha a učinili sme ju i jej syna znamením pre stvorených." (Korán 21:91)

Ľudská podstata Ježiša

Korán jasne uvádza, že Ježiš bol človek, ktorého si Boh vybral, aby svojmu ľudu priniesol posolstvo o viere v jedinečnosť Boha. Allah najmocnejší hovorí:

„Mesiáš, syn Márie, je len posol, pred ktorým boli poslovia a jeho matka bola siddíqa. (Siddíqa znamená silne veriaca.) **Obaja jedli jedlo. Pozri** (Muhammad)**, ako im objasňujeme znamenia a pozri sa, ako sú aj napriek tomu zvedení** (z cesty správnej)**.“ (Korán 5:75)**

Bohu neprislúcha mať ženu či deti. Tvrdiť, že má dieťa je skutočne veľký hriech. Boh najmocnejší hovorí:

„Povedali: „Ten, v moci ktorého je milosť (Boh)**, si učinil dieťa.“ Veru ste prišli s niečím hrôzostrašným. Takmer sa z toho roztrhnú nebesá, zem sa popraská a hory sa zrútia a rozpadnú. Z toho, že Tomu, v moci ktorého je milosť** (Bohu)**, dieťa pripísali. A pritom neprislúcha Tomu, v moci ktorého je milosť** (Bohu)**, aby sám Sebe učinil dieťa. Každý, kto je v nebesiach a na zemi, príde ako poddaný k Tomu** (k Bohu)**, v moci ktorého je milosť.” (Korán 19:88-93)**

Dieťa je výsledkom zblíženia dvoch seberovných, ktorí ho splodia. Nič sa nevyrovná Bohu. Nemá seberovného ani spoločníka. Boh najmocnejší hovorí:

„Povedz: On, Boh je jeden jediný, Boh je Al Samad (Al Samad v arabskom jazyku znamená Pán, nad ktorého vyššieho niet, je to Pán, ku ktorému sa všetci o pomoc obracajú, pričom On sám sa bez všetkých zaobíde a nepotrebuje ničiu pomoc)**. Nesplodil a nebol splodený a niet toho, kto by sa Mu vyrovnal.” (Korán 112. kapitola)**

Ľudia odpradávna tvrdili, že Boh mal dieťa. Polyteistickí Arabi vyhlasovali, že Boh si vzal za manželku žinna a že anjeli sú Jeho dcéry. Boh najmocnejší hovorí:

„Spýtaj sa (Muhammad) **ich, či tvojmu Pánovi patria dievčatá a im chlapci. Alebo či sme stvorili anjelov ako stvorenia ženského pohlavia a oni boli toho svedkami? Oni v dôsledku toho, akým spôsobom sú zvedení hovoria: „Boh splodil.“ Veru sú to klamári. Vyvolil si dievčatá pred chlapcami** (hovoria)**?! Čo je vám, ako to sudzujete?! A či sa nepoučíte? Alebo máte**

dôkaz zjavný? Prineste teda svoju Knihu, ak ste pravdovravní. Učinili medzi Ním (Bohom) **a žinnmi príbuzenstvo. Žinnovia pritom ale vedeli, že budú prítomní. Jedinečný je Boh, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo opisujú. Prítomní tam nebudú tí, ktorí sú Bohu odovzdaní a ktorí sú Mu** (Bohu) **verní.” (Korán 37: 149-160)**

Židia a kresťania tvrdili niečo podobné. Boh najmocnejší hovorí:

„Tí, ktorí pokánie činili (židia)**, povedali: „Uzejr** (Ezra) **je synom Božím.“ A tí, ktorí podporovali a nasledovali Mesiáša** (kresťania)**, povedali: „Mesiáš je synom Božím.“ To sú ich slová prednesené ich vlastnými ústami. Napodobňujú slová tých, ktorí odmietali veriť už predtým. Boh nech je proti nim. Kam sú zvedení? Učinili si** (židia) **rabínov a** (kresťania) **mníchov svojich ako pánov mimo Boha, i Mesiáša syna Márie. A pritom im nebolo nič iné prikázané, len aby uctievali jedného jediného Boha, veď niet boha okrem Neho. Jedinečný je** (Boh)**, nemá sa Mu pripisovať to, čo nezodpovedá pravde a je vzdialený od toho, čo k Nemu pridružujú.” (Korán 9:30-1)**

Korán jasne hovorí, že ten, kto verí, že Ježiš je Bohom, Synom Božím či súčasťou trojice, prijíma vieru, ktorá odporuje Ježišovmu posolstvu a tak neverí jeho posolstvu. Korán vysvetľuje, že Ježišovo posolstvo bola viera v jedinečnosť Boha. Boh najmocnejší hovorí:

„Odmietli veriť tí, ktorí povedali: „Boh je Mesiáš, syn Márie.“ A Mesiáš pritom povedal: „Synovia Izraela, uctievajte Boha, môjho i vášho Pána.“ Ten, kto by k Bohu pridružil, pre toho Boh zakázal raj a jeho útočišťom bude oheň. A krivdiaci nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich. Odmietli veriť tí, ktorí povedali: „Boh je tretí z trojice.” Niet boha okrem Boha jedného jediného. Ak neprestanú s tým, čo hovoria (neprávom o Bohu)**, dotkne sa tých, ktorí z ich radov odmietli veriť, trápenie bolestivé. Nemali by už konečne pokánie k Bohu učiniť a poprosiť Ho o odpustenie? A Boh je odpúšťajúci a milostivý.” (Korán 5:72-4)**

V Koráne sa spomína mnoho rozumných dôkazov, ktoré jasne poukazujú, že Boh je jediný hodný uctievania. Robí tak, ako si želá a ako chce. Korán tiež vysvetľuje, že všetky zázraky, ku ktorým došlo prostredníctvom Ježiša, boli vôľou Božou. Samotný Ježiš nemal moc ubrániť sa Božím príkazom. Boh najmocnejší hovorí:

„Odmietli veriť tí, ktorí povedali: „Boh je Mesiáš, syn Márie (Ježiš).**“ Povedz : „Kto by niečo zmohol proti Bohu, ak by chcel zahubiť Mesiáša, syna Márie aj jeho matku a všetkých na Zemi?“ A Bohu náleží kráľovstvo nebies a Zeme a toho, čo je medzi nimi. Stvorí, čo chce. A Boh má veru nad všetkým moc.” (Korán 5:17)**

Boh varuje židov a kresťanov, aby nepochlebovali svojim prorokom a nehovorili o nich bez znalostí. Hovorí aj, že Ježiš je len ľudská bytosť. Boh najmocnejší hovorí:

„Ľudia Knihy, neprekračujte medze svojho náboženstva a nehovorte o Bohu iné než pravdu. Veď mesiáš, Ísa (Ježiš)**, syn Márie, je len poslom Božím a Jeho** (Božím) **slovom, ktoré vrhol Márii a duchom od Neho. Verte teda** (ľudia Knihy) **v Boha a jeho poslov a nehovorte: „Traja“. Prestaňte, je to lepšie pre vás. Veď Boh je len jeden Boh. Je jedinečný na to, aby mal syna. Jemu** (Bohu) **náleží, čo je v nebesiach a čo je na zemi. A Boh sám postačí, aby sa na Neho spoľahlo. Mesiáš nikdy neopovrhne tým, aby bol Bohu poddaný a ani priblížení anjeli. A kto opovrhne Jeho uctievaním a bude sa povyšovať, tých všetkých k Sebe zhromaždí. Tí, ktorí uverili a dobré skutky konali, tých** (Boh) **odmení náležitými odmenami a pridá im zo Svojho dobrodenia. Ale tí, ktorí opovrhovali a povyšovali sa, tých podrobí trápeniu bolestivému a nenájdu si mimo Boha žiadneho dôverníka a ani nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.“ (Korán 4:171-3)**

Proroctvo proroka Ježiša

Každý muslim verí, že všetci proroci a poslovia si vykonali povinnosť odovzdať svojim ľuďom posolstvo viery v jedinečnosť Boha. Muslim ich má ctiť a milovať. Boh nám tiež prikazuje všetkých obraňovať. Boh najmocnejší hovorí:

„Povedzte (muslimovia)**: „Uverili sme v Boha a v to, čo nám bolo zoslané a v to, čo bolo zoslané Abrahámovi, Ismailovi, Izákovi, Jakubovi a kmeňovým spoločenstvám a čo bolo dané Mojžišovi a Ježišovi a čo bolo dané prorokom od ich Pána. Nerobíme rozdiel medzi nimi a my sme Mu** (Bohu) **oddaní." Ak by uverili v to isté, v čo ste uverili vy, tak sú správne usmernení. A ak by sa odvrátili, tak sa chcú sporiť; a Boh ťa** (Muhammad) **pred nimi ochráni. On** (Boh) **všetko počuje a všetko vie." (2:136-7)**

Pred príchodom proroka Mojžiša boli synovia Izraela ponižovaní a nútení vykonávať tvrdú otrockú prácu. Boh najmocnejší hovorí:

„I zachránili sme vás pred rodinou Faraóna, ktorej členovia vás sužovali najhoršími mukami, zabíjali vašich synov a šetrili len vaše ženy. A v tom je pre vás skúška od Pána vášho obrovská." (Korán 7:141)

Allah ich potom požehnal príchodom proroka Mojžiša a ich situácia sa zlepšila. Boh najmocnejší hovorí:

„A ako dedičstvo (po Faraónových ľuďoch) **sme dali ľuďom, ktorí boli za slabých považovaní, východné časti zeme i časti západné na ktoré sme zoslali požehnanie. A dobré slovo Pána tvojho** (Muhammad) **sa naplnilo nad synmi Izraela za to, že boli trpezliví. A zničili sme, čo Faraón a jeho ľudia robili a čo stavali." (Korán 7:137)**

Potom synovia Izraela zišli z Božej cesty a tak im Boh zoslal proroka Ježiša, aby ich priviedol späť na správnu cestu. Boh najmocnejší hovorí:

„I vyslali sme po stopách, ktoré po nich ostali, Ísu (Ježiša)**, syna Márie, aby potvrdil to, čo má v rukách svojich z Tóry. A dali sme mu Evanjelium, v ktorom bolo správne usmernenie a svetlo, potvrdzujúce to, čo mal v rukách svojich z Tóry a ako správne usmernenie a poučenie pre bohabojných." (Korán 5:46)**

Prorok Ježiš sa ujal svojho poslania a vyzval synov Izraela, aby verili v jedinečnosť Boha, uctievali len Boha jediného a dodržiavali prikázania Evanjelia. Boh najmocnejší hovorí:

„Keď Ísa (Ježiš) **prišiel so znameniami, povedal: „Prišiel som k vám s Múdrosťou, aby som vám objasnil niečo z toho, o čom ste sa sporili. Bojte sa Boha a poslúchnite ma. Boh, On je mojím Pánom i vaším Pánom, preto Ho uctievajte. To je cesta rovná.“ (Korán 43:63-4)**

Keď Ježiš zistil, že neuverili, odmietli pravdu a trvali na svojej neviere, povolal k sebe tých, ktorí uverili. Boli to 12 apoštoli, ktorí jeho výzvu prijali a prisľúbili mu podporu. Allah najmocnejší hovorí:

„Keď ale Ísa pocítil u nich odmietanie, povedal: „Kto budú tí, ktorí mi pomôžu a podporia ma vo výzve k Bohu?“ Učenci povedali: „My pomôžeme vo výzve k Bohu, uverili sme v Boha a buď (Ježiš) **svedkom toho, že sme muslimovia** (t.j. Bohu oddaní)**. Pane náš, uverili sme v to, čo si zoslal dole a nasledovali sme posla. Zapíš nás teda medzi svedkov.“ (Korán 3:52-3)**

Opis proroka Ježiša

Korán opisuje proroka Ježiša, nech ho Boh pochváli. Hovorí o niektorých jeho spôsoboch správania a povahe jeho posolstva. Boh uvádza, že Ježiša ochraňoval. Boh najmocnejší hovorí:

„I dali sme Mojžišovi Knihu a poslali sme po ňom po sebe prichádzajúcich poslov. A dali sme Ísovi (Ježišovi)**, synovi Márie jasné dôkazy a podporili sme ho Duchom svätým. A či vždy, keď k vám príde posol s niečím, čo nie je vaším dušiam po vôli, povyšujete sa, a tak skupinu** (poslov) **za luhárov označíte a skupinu zabijete?“ (Korán 2:87)**

Allah Ježiša opisuje aj ako dokonalý príklad hlbokej viery a úprimnosti vo vzťahu k Bohu. Muslimovia veria, že Ježiš zostúpi na zem pred koncom sveta. Boh najmocnejší hovorí:

„Keď bol uvedený Máriin syn ako príklad, hľa, tvoji ľudia (Muhammad) **hlučnými sa stali. Povedali: „Sú lepšie naše božstvá alebo on** (Ježiš)**?!“ Uviedli ti ho len preto, aby sa s tebou sporili. Oni sú len ľudia, ktorí sa sporia. On** (Ježiš) **je len poddaný, ktorému sme podarovali mnohé dary a ktorého sme učinili príkladom pre synov Izraela. Keby sme boli chceli, boli by sme medzi vami učinili anjelov, ktorí by na zemi nasledovali. A on** (Ježiš a jeho druhý príchod na zem) **je oznámením o Hodine. Nepochybujte preto o nej a nasledujte ma. To je cesta rovná.” (Korán 43:57-61)**

Fyzická podoba Ježiša

Pokiaľ ide o fyzické vlastnosti a črty, prorok Muhammad ﷺ ho opísal nasledovne:

„Medzi mnou a prorokom Ježišom nebol iný prorok. Zostúpi z nebies na zem. Ak ho uvidíte, mali by ste vedieť, ako vyzerá. Je priemerne vysoký a nie je ani tučný, ani príliš chudý. Jeho koža je červeno biela.“

Prorok ﷺ povedal:

„Proroci sú bratia, ich matky sú rozdielne. Viera, ktorú so sebou prinášajú, je jedna a osobitosti ich zákonov sa líšia. Medzi Ježišom a mnou nie je žiadny prorok. On zlomí kríž, zabije prasa a zruší džizju (daň z hlavy). Všetkých spojí v jednej viere a počas jeho vlády bude prevládať len islam. Počas jeho vlády bude zahubený Antikrist, na svete zavládne také bezpečie, že zvieratá budú harmonicky spolunažívať. Deti sa budú hrať s hadmi, ktorí im neublížia. Bude vládnuť muslimom tak dlho ako si to bude želať Allah. Potom zomrie a muslimovia ho pochovajú.” (Ahmed)

Prorok ﷺ povedal:

„Videl som Ježiša, Mojžiša a Abraháma. Ježiš mal ružovkastú pleť a široký hrudník.“ (Bukhari)

Prorok objasnil, že viera človeka je úplná len ak uverí v Ježiša ako Božieho posla. Toto mu zaručí blažený život v nebeskom príbytku. Prorok ﷺ povedal:

„Kto dosvedčí, že jediný boh hodný uctievania je Allah, ktorý nemá nijakého spoločníka, že Muhammad je Jeho služobník a posol, že Ježiš je Allahov služobník, ktorého prostredníctvom Márie stvoril Allah a že *džannah* (t. j. nebeský príbytok) **a peklo sú skutočné, vstúpi do *džanny*, aj keď nevykonal jediný dobrý skutok.”**

Ak človek verí, že Ježiš je Boží posol, zvýšia sa tým jeho odmeny. Prorok ﷺ povedal:

„Kto verí v Ježiša, syna Márie, ako proroka a posla Božieho a potom verí vo mňa, dostane dvojitú odmenu.“ (Buchari)

Ježiš a Antikrist

Prorok nám objasnil, že návrat Ježiša na zem je jedným z posledných znamení Súdneho dňa. Dôkaz sa ukrýva v slovách najmocnejšieho Allaha:

„Keď bol uvedený Máriin syn (Ježiš) **ako príklad, hľa, tvoji ľudia** (Muhammad) **hlučnými sa stali. Povedali: „Sú lepšie naše božstvá alebo on** (Ježiš)**?!“ Uviedli ti ho len preto, aby sa s tebou sporili. Oni sú len ľudia, ktorí sa sporia. On** (Ježiš) **je len poddaný, ktorému sme podarovali mnohé dary a ktorého sme učinili príkladom pre synov Izraela. Keby sme boli chceli, boli by sme medzi vami učinili anjelov, ktorí by na zemi** (po vás) **nasledovali** (ujali sa správy zeme miesto vás)**. A on je oznámením o Hodine. Nepochybujte preto o nej a nasledujte ma. To je cesta rovná.” (Korán 43:57-61)**

Vďaka svojej veľkosti prorok Ježiš bude ten, kto zabije Antikrista. Bude tiež šíriť posolstvo islamu v časoch veľkého trápenia. V tej dobe sa bude dobré považovať za zlé a zlé za dobré. Prorok ﷺ povedal:

> **„Ľudia! Od čias, kedy Boh stvoril Adama až po koniec sveta, nebolo na zemi väčšie pokušenie (*Fitna*) než to, ktoré pochádza od Antikrista (*Dadžal*). Každý prorok varoval svoj ľud pred týmto pokušením. Ja som posledný prorok a vy ste posledný z národov. Určite sa v tejto dobe zjaví. Ak príde, kým budem medzi vami, obránim každého muslima. Ak však príde po mojej smrti, každý muslim sa bude musieť brániť sám. Najskôr sa objaví v oblasti medzi Veľkou Sýriou a Irakom. Pôjde na východ i západ a všade, kde príde, bude spôsobovať problémy. Služobníci Allaha, ľudia! Nepoddajte sa mu! Opíšem vám ho tak, ako ho ešte nepopísal žiadny prorok. Bude tvrdiť, že je váš Boh. Vy však na tomto svete neuvidíte Boha. Má jedno oko a váš Boh nie je jednooký! Na čele má napísané „neverec“ a každý veriaci, vzdelaný či nevzdelaný, to bude vedieť prečítať. Bude mať so sebou nebo a peklo. Jeho peklo je nebo a nebo zase peklo. Ten, koho pokúša svojím peklom, nech prosí Allaha a recituje prvé verše kapitoly al-Kahf. Povie beduínovi: „Keď uvidíš, že som vzkriesil tvoju matku a otca, uveríš vo mňa?“ Beduín odpovie, že áno a tu sa zjavia dvaja diabli, ktorí budú mať podobu jeho rodičov. Prikážu mu, aby poslúchal *Dadžala*. Jedného človeka zabije rozrezaním na polovicu a potom povie: „Pozri sa na môjho služobníka, rozrezal som ho na polovicu a teraz ho vzkriesim.“ Potom sa toho človeka opýta: „Kto je tvoj Boh?“ Človek, ktorého práve rozrezal, mu odpovie: „Allah! Ty si Allahov nepriateľ, si *ad-Dadžal*! Teraz som si istejší než kedykoľvek predtým, že ty si ten, pred ktorým nás prorok varoval!“ Prikáže nebu, aby zoslalo dážď a zemi, aby z nej vzišli tie najlepšie rastliny. Prejde okolo oblasti, v ktorej v neho neveria a on prikáže zemi, aby z nej prestali rásť rastliny a celá ich úroda i zvieratá zahynú. Pôjde aj okolo inej oblasti, kde ľudí vyzve, aby v neho verili a budú svedkami úžasných materiálnych požehnaní. Pôjde do každého kúta tohto sveta okrem Mekky a Medíny. Obidve miesta budú strážiť anjeli so svojimi mečmi. Zatiaľ čo bude čakať za bránami mesta, Medína sa silno zatrasie a tu sa objavia všetci pokrytci, ktorí sa k nemu pôjdu pridať. Mesto bude z vôle Allaha očistené. Bolo povedané: „Kde sú v ten deň Arabi?“ Odpovedal, že ich bude málo a budú so zbožným *Imámom* (vodca). V čase keď sa bude pripravovať na vykonanie rannej modlitby, zostúpi Ježiš a Imám ustúpi, aby ju viedol, ale Ježiš ho potlačí dopredu. Po**

modlitbe Ježiš prikáže, aby otvorili dvere a za nimi bude *Dadžal* a jeho 70 000 bojovníkov. Všetci budú zahubení a Ježiš bude vládnuť ako múdry a spravodlivý vládca. Zabije prasa, zlomí kríž a bude vládnuť prostredníctvom zákonov islamu.”

Zázraky proroka Ježiša

Ľudia občas odmietajú hodnovernosť proroka a neuveria až kým sa nestanú svedkami jasného zázraku. Preto Allah zoslal svojich prorokov a poslov so zázrakmi. Allah najmocnejší hovorí:

„Poslali sme už pred tebou (Muhammad) **poslov a učinili sme im družky a potomstvo. A neprislúcha žiadnemu poslovi, aby prišiel so znamením, jedine s Božím povolením. Každý určený čas má svoju Knihu.“ (Korán 13:38)**

Každý prorok bol obdarovaný zázrakmi, ktorým jeho národ rozumel a ktoré sa naň vzťahovali. Ľudia proroka Mojžiša boli známi svojím majstrovstvom v mágii. Allah preto Mojžiša obdaroval zázrakmi, ktorým mohli jeho ľudia porozumieť – jeho palica sa zázrakom premenila na hada. Boh najmocnejší hovorí:

„A tak čarodeji prišli k Faraónovi. Povedali: „Budeme mať odmenu, ak my budeme tí, ktorí premôžu?” Povedal (Faraón)**: „Áno, a budete patriť medzi priblížených. Povedali** (čarodeji)**: „Mojžiš, buď vrhneš alebo budeme vrhať my?” Povedal** (Mojžiš)**: „Vrhnite.” Keď ale vrhli, očarili oči ľudí a nahnali im strach a predviedli kúzlo obrovské. A vnukli sme Mojžišovi: „Vrhni palicu svoju.” A hľa, ona začala pohlcovať, čo pričarovali. Vtedy nastala pravda a neplatné sa stalo to, čo konali. Tam boli premožení a vrátili sa ponížení. Čarodeji sa hodili** (tvárami na zem) **do polohy sužúdu. Povedali: „Uverili sme v Pána tvorstva. V Mojžišovho a Áronovho Pána.” (Korán 7:113-121)**

Ľudia proroka Ježiša boli známi svojimi znalosťami medicíny. Aj jemu Boh pomohol zázrakmi, ktorým mohli jeho ľudia porozumieť. Prehovoril k ľuďom, keď bol ešte len novorodenec. Z hliny vytvaroval vtáka a potom mu, z vôle Božej, vdýchol život. Liečil malomocných a slepých. Z vôle Allahovej dokonca vzkriesil mŕtveho. Allah hovorí:

„Boh povie (a spýta sa Ježiša v tento deň)**: „Ísa** (Ježiš)**, syn Márie, spomeň si na Môj dar daný tebe aj tvojej matke, keď som ťa podporil duchom svätým, keď si hovoril s ľuďmi z detského lôžka a ako muž stredného veku. A keď som ťa naučil Knihu, múdrosť, Tóru a Evanjelium. A keď si stvoril z hliny podobu vtáka s Mojím povolením a potom si do nej dýchol a stala sa vtákom s povolením Mojím. A keď si liečil slepých a malomocných s Mojím povolením. A keď si s Mojím povolením kriesil mŕtvych. A ako som zabránil synom Izraela, aby ti ublížili, keď si k nim prišiel s jasnými dôkazmi, keď tí z ich radov, ktorí odmietli uveriť povedali: „To je len čaro zjavné." (Korán 5:110)**

Ďalší zázrak, ktorý prorok Ježiš dostal, bola Hostina. Jeho učeníci požiadali o nebeskú hostinu, aby sa ich srdcia uistili. Ježiš sa teda pomodlil k Allahovi a ten mu vyhovel. Allah najmocnejší hovorí:

„A (spomeň si na to) **keď učeníci povedali: „Ísa** (Ježiš)**, syn Márie, môže nám Pán tvoj zoslať z neba prestretý stôl?" Povedal** (Ježiš)**: „Bojte sa Boha, ak ste veriaci." Povedali** (učeníci)**: „Chceme z neho jesť a aby sa upokojili naše srdcia a aby sme vedeli, že si nám pravdu hovoril, a aby sme boli toho svedkami." (Korán 5:112-3)**

Prorok Ježiš a jeho odmietnutie polyteizmu (Širk)

V Koráne sa spomína, že Ježiša zoslal Boh tak ako všetkých prorokov a poslov. Presadzoval vieru v jedinečnosť Allaha. Boh najmocnejší hovorí:

„Keď Ísa (Ježiš) **prišiel so znameniami, povedal: „Prišiel som k vám s Múdrosťou, aby som vám objasnil niečo z toho, o čom ste sa sporili. Bojte sa Boha a poslúchnite ma." (Korán 43:63)**

V Koráne sa vysvetľuje, že Ježiš nikdy ľudí nevyzýval, aby ho uctievali. Boh najmocnejší hovorí:

„A keď Boh povie: „Ísa (Ježiš)**, syn Márie, a či ty si povedal ľuďom: Učiňte mňa i moju matku dvoma bohmi mimo Boha?“ Povie** (Ježiš)**: „Jedinečný si** (Bože)**, nemá sa Ti pripisovať to, čo nezodpovedá pravde, neprislúcha mi, aby som hovoril niečo, na čo nemám právo. Ak som to povedal, iste by si o tom vedel. Poznáš, čo je vo mne a ja nepoznám, čo je v Tebe. Veď Ty si ten, kto pozná to, čo nie je známe. Nepovedal som im nič iné než to, čo si mi prikázal: Uctievajte Boha, môjho Pána i vášho Pána. A bol som svedkom svedčiacim o nich, pokiaľ som bol medzi nimi, ale keď si ma vzal k Sebe, ostal si Ty nad nimi dozerať. ATy si všetkého svedkom. Ak ich trápeniu podrobíš, sú Tebe odovzdaní. A ak im odpustíš, Ty si ten mocný oplývajúci múdrosťou.” (Korán 5:116-8)**

Radostná zvesť proroka Ježiša o príchode proroka Muhammada

Posolstvo všetkých prorokov bolo v otázke viery identické. Boh najmocnejší hovorí:

„Boh prijal záväzok od prorokov (a povedal im)**: „Čokoľvek by som** (Boh) **vám dal z Knihy a múdrosti a potom by prišiel k vám posol, ktorý by potvrdzoval to, čo máte, tak v neho uveríte a pomôžete mu a podporíte ho.“ Povedal** (Boh)**: „Uznávate a zaväzujete sa k tomu predo Mnou?" Povedali** (poslovia)**: „Uznávame.” Povedal** (Boh)**: „Buďte svedkami toho a Ja som spolu s vami svedkom toho.” Kto by sa potom odvrátil, to je ten spurný.” (Korán 3:81-2)**

Prorok Ježiš vyzval svojich ľudí, aby verili v posla, ktorý mal prísť, proroka Muhammada. Boh najmocnejší hovorí:

„Synovia Izraela (Jakuba)**! Spomeňte si na dar Môj, ktorý som vám podaroval a plňte sľub, ktorým ste sa mi zaviazali, splním sľub, ktorý som vám dal. A Mňa** (Boha) **sa obávajte. A uverte v to, čo som zoslal** (v posolstvo posla a proroka Muhammada a v Korán)**, potvrdzujúc to, čo už máte a nebuďte prví, kto v to odmietne veriť a nevymieňajte Moje** (Božie) **znamenia za lacný cieľ a Mňa sa bojte. A nemiešajte pravdu s nepravdou a nezamlčujte pravdu a pritom viete.“ (Korán 2:40-2)**

Ježiš Kristus bol jedným z dlhého radu prorokov, ktorých Boh zoslal synom Izraela. V Biblii je zaznamenané, že povedal:

„Som poslaný iba k ovciam, ktoré sa stratili z domu Izraela.” (Matúš 15:24)

Keď Ježiš vyslal učeníkov na cestu Božiu, prikázal im:

„Nechoďte na cestu k pohanom a nevojdite do mesta Samaritánov. Choďte radšej za ovcami, ktoré sa stratili z domu Izraela.“ (Matúš 10:5-6)

Nikde sa nespomína, že Ježiš počas svojej prorockej dráhy obrátil nejakého pohana na vieru. V skutočnosti, v Matúšovi 15:22-28 a Markovi 7:25-30 sa uvádza, že spočiatku karhal istú pohanku, ktorá ho prosila o láskavosť, prirovnávajúc ju k šteňaťu.

Samotný Ježiš bol Žid, jeho učeníci boli Židia a ako on, tak aj oni smerovali svoje poslanie Židom. Mohli by sme sa zamýšľať, čo to pre nás teraz znamená, pretože väčšina tých, ktorí považovali Ježiša za svojho „osobného spasiteľa“ boli pohania a nie „stratené ovce z domu Izraela“, ku ktorým bol zoslaný.

Z tejto pasáže sa tiež dozvedáme, že Ježiš nebol zoslaný celému ľudstvu. Boh najmocnejší hovorí:

„Ísa (Ježiš)**, syn Márie povedal: „Synovia Izraela, ja som posol Boží poslaný k vám, potvrdzujúci to, čo mám v rukách z Tóry a zvestujúc radostnú zvesť o poslovi, ktorý príde po mne a ktorého meno bude Ahmad.“ Keď však k nim prišiel so znameniami, oni povedali: „Sú to len**

čary zjavné.“ (Posol Muhammad mal niekoľko mien. Jeho druhé najznámejšie meno bolo Ahmad, čo znamená: „Ten, kto Boha chváli viac než ostatní“.) **(Korán 61:6)**

Postoj rabínov a kňazov k prorokovi Muhammadovi ﷺ

Kňazi a rabíni, ktorí počuli o posolstve proroka Muhammada ﷺ, vedeli, že je to pravda. Podrobnosti o živote proroka Muhammada ﷺ sú uvedené v predchádzajúcich Písmach. Boh najmocnejší hovorí:

„Pre tých, ktorí budú nasledovať posla (Muhammada) **- proroka neznalého písma, ktorého nachádzajú napísaného u nich v Tóre a Evanjeliu, ktorý im bude prikazovať chvályhodné veci a zakazovať odsúdeniahodné veci a ktorý im bude povoľovať dobroty a zakazovať všetko zlé a nečisté, a ktorý ich odbremení od ťažkých úkonov a pút, ktoré ich zväzovali. Tí, ktorí v neho uverili a podporili ho a pomáhali mu a nasledovali svetlo, ktoré bolo s ním zoslané dole** (t. j. Korán)**, to budú tí, ktorí prospeli.“ (Korán 7:157)**

Safijah, ktorej otcom bol urodzený žid Ka’b, povedala: „ Môj otec a môj strýko Abu Jasir išli navštíviť Allahovho posla. Vrátili sa ku koncu dňa vyčerpaní a unavení. Snažila som sa ich nejako rozveseliť, ale nevenovali mi pozornosť. Počula som, ako sa strýko opýtal otca: „Je to on?“ Počula som ho povedať: „Pri Mojžišovom Pánovi, je to on!“ Strýko sa potom opýtal: „Čo budeme robiť?“ Otec mu odpovedal: „Budem jeho nepriateľom až do smrti.“

Posolstvo islamu prijalo mnoho ľudí a medzi nimi aj kráľ Abesínie (dnešná Etiópia), an-Nadžaši. Bol kresťan a veľmi dobre sa vyznal v Písme svätom. Vedel, že po Ježišovi príde iný prorok. Umm Salamah povedala: „Keď sme prišli do Abesínie, an-Nadžaši k nám bol veľmi milý, poskytol nám ochranu a dal nám slobodu v uctievaní Allaha jediného. Nijako nám nebolo ublížené.”

Qurajšovci nezniesli vyhliadky bezpečného útočiska pre muslimov v Abesínii. Vypravili tam preto dvoch vyslancov so žiadosťou o vyhnanie muslimov z územia. Boli to ‘Amr bin Al-‘As a ‘Abdullah bin Abi Rabi’a - pred prijatím islamu. Kráľovi a duchovenstvu priniesli cenné dary a podarilo sa im získať si niektorých

dvoranov. Pohanskí vyslanci tvrdili, že muslimskí utečenci musia byť z Abesínie vyhnaní a nárokovali si na ich vydanie, pretože zanechali náboženstvo svojich predkov a ich vodca kázal náboženstvo iné než to ich a kráľa.

Kráľ si dal zavolať muslimov na kráľovský dvor a požiadal ich, aby mu vysvetlili učenie ich náboženstva. Muslimskí emigranti sa rozhodli povedať celú pravdu bez ohľadu na možné následky. Dža'far bin Abi Tálib sa postavil a takto prehovoril ku kráľovi: „Kráľ! Pohltila nás nevedomosť a barbarstvo. Uctievali sme modly, viedli sme zhýralý život, jedli zdochliny a rozprávali tým najhanlivejším spôsobom. Nedbali sme na dôležitosť vzájomnej úcty, pohostinnosti a dobrých susedských vzťahov. Jediný zákon, ktorý sme poznali, bol zákon silnejšieho. Allah potom spomedzi nás vybral človeka, ktorý bol každému dobre známy svojou dôveryhodnosťou, čestnosťou a čistotou. Vyzval nás k viere v jedinečnosť Allaha a učil nás nič k Nemu nepridružovať. Zakázal nám uctievať modly a nariadil nám hovoriť pravdu, vracať zverené veci, mať súcit a dodržiavať práva našich susedov, známych a príbuzných. Zakázal nám hovoriť zle o ženách či okrádať siroty. Prikázal nám zdržať sa všetkého zla. Nariadil nám, aby sme sa modlili, dávali milodary chudobným a ľuďom v núdzi a aby sme dodržiavali pôst. Uverili sme v neho, prijali sme jeho učenie a príkaz uctievať Allaha a nič k Nemu nepridružovať. Povolili sme, čo povolil On a zakázali, čo On zakázal. Toto je dôvod, prečo proti nám povstali naši ľudia. Prenasledovali nás, aby nás prinútili zanechať uctievanie Allaha a aby sme sa navrátili k uctievaniu modiel a iných ohavností. Mučili nás a ubližovali nám a preto sme prišli do vašej krajiny, aby sme boli v bezpečí."

Na kráľa tieto slová veľmi zapôsobili a požiadal muslimov, aby mu zarecitovali zopár Allahových zjavení. Dža'far mu zarecitoval úvodné verše Súry Mariam (Kapitola 19 — Mária). V tejto kapitole Allah hovorí o narodení proroka Ježiša ﵇. Kráľ spolu s biskupmi boli dojatí k slzám. An-Nadžaši (Negus) zvolal: „Je to akoby tieto slová a tie, ktoré boli zjavené Ježišovi, boli lúčmi svetla vyžarujúcimi z rovnakého zdroja." Obrátil sa k vyslancom Qurajšovcov a povedal: „Nevydám ich! V mojom kráľovstve môžu slobodne žiť a uctievať ako sa im páči."

Nasledujúci deň prišli vyslanci za kráľom a povedali mu, že Muhammad ﷺ a jeho nasledovníci tvrdili, že Ježiš nie je Syn Boží. Kráľ k sebe opäť povolal muslimov a opýtal sa na ich vieru v Ježiša. Dža'far sa znovu postavil a odpovedal: „O Ježišovi hovoríme tak, ako nás to učil náš prorok ﷺ. Je služobníkom Allaha, Jeho poslom a bol stvorený na Jeho príkaz." Kráľ nato zvolal: „My veríme v to isté! Buďte požehnaní a nech je požehnaný aj váš učiteľ." Zopár duchovných

predstaviteľov sa nahnevalo, tak im povedal: „Môžete sa hnevať koľko chcete, ale Ježiš nie je ničím viac než tým, čo o ňom povedal Dža'far.“ Potom muslimov ubezpečil o svojej plnej ochrane a vrátil Qurajšovcom dary, ktoré mu dali. Muslimovia žili v Abesínii niekoľko rokov až kým sa nevrátili do Medíny.[7]

Ďalší inšpirujúci príbeh rozpráva o udalosti, ktorá sa stala medzi Qurajšovskými obchodníkmi a rímskym cisárom Herakliom.

Abdullah b. Abbás, synovec proroka, povedal, že posol Boží ﷺ napísal Herakliovi. V liste, ktorý poslal po svojom priateľovi menom Dihja al-Kalbi, ho priateľsky vyzval, aby prijal islam. Dihya dal tento list guvernérovi Bosry a ten ho potom odovzdal Herakliovi.

Heraklius sa na znak vďaky Bohu vydal pešo z Homsu do Aelie (t. j. Jeruzalemu), keď mu Boh pomohol k víťazstvu nad Peržanmi. Potom, ako si prečítal list od Božieho posla, povedal: „Nájdite mi niekoho z jeho ľudí, (Arabi z kmeňa Qurajšovcov) ak sú tu, aby som sa ho opýtal na Božieho posla!“ V tom čase bol Abu Sufjan bin Harb na území Šám (oblasť Veľkej Sýrie)[8] s niekoľkými Qurajšovcami, ktorí tu prišli ako obchodníci počas prímeria uzatvoreného medzi Božím poslom a pohanmi kmeňa Qurajš. Abu Sufjan povedal:

„Herakliov posol nás našiel v oblasti Veľkej Sýrie. Zobral mňa a mojich spoločníkov do Aelie a boli sme prijatí k Herakliovi. Našli sme ho na kráľovskom dvore, na hlave mal korunu a bol obklopený staršími byzantskými hodnostármi. Povedal svojmu prekladateľovi: „Opýtaj sa ich, ktorý z nich má najbližší vzťah k človeku, ktorý tvrdí, že je prorok.“

Abu Sufjan dodal: „Odpovedal som: „Ja som mu najbližšie.“ Spýtal sa: „Aký máš s ním presný vzťah?“ Odpovedal som: „Je môj bratranec.“ Okrem mňa nebol v karaváne nikto z kmeňa Abd Manaf. Povedal: „Nech pristúpi bližšie.“ Potom prikázal, aby sa moji spoločníci postavili za mňa a svojmu prekladateľovi povedal: „Povedz jeho spoločníkom, že sa budem pýtať tohto muža na človeka, ktorý o sebe tvrdí, že je prorok. Ak zaklame, okamžite mu majú oponovať.“

Abu Sufjan ďalej pokračoval: „Pri Allahovi! Keby som sa nehanbil, že ma moji spoločníci označia za klamára, nepovedal by som o ňom pravdu. Považoval som

[7] Ibn Hisham 1/334-338

[8] Historický názov oblasti na Blízkom východe, ktorá hraničí so Stredozemným morom. Patria tu súčasné štáty Sýria, Libanon, Palestína a Jordánsko.

však za zahanbujúce, aby ma moji spoločníci nazvali klamárom, a tak som povedal pravdu."

„Potom povedal svojmu prekladateľovi: „Spýtaj sa ho, z akého rodu pochádza." Odpovedal som: „Patrí k urodzenému rodu." Spýtal sa: „ Tvrdil ešte niekto iný spomedzi vás pred ním to isté?" Odpovedal som: „Nie." Spýtal sa: „Obvinili ste ho niekedy predtým, než vyhlásil, že je prorok, z klamstva?" Odvetil som: „Nie." Spýtal sa: „Bol niektorý z jeho predkov kráľom?" Odpovedal som: „Nie." Spýtal sa: „Nasledujú ho urodzení alebo chudobní?" Odpovedal som: „Nasledujú ho chudobní" Spýtal sa: „Ich počet sa zvyšuje alebo znižuje (denne)." Odpovedal som: „Ich počet sa zvyšuje." Spýtal sa: „Prejavila sa u niekoho, kto prijal jeho náboženstvo, nespokojnosť a preto jeho náboženstvo zanechal?" Odpovedal som: „Nie." Opýtal sa: „Porušuje svoje sľuby?" Odpovedal som: „Nie, ale teraz s ním máme uzatvorené prímerie a obávame sa, že nás zradí."

Abu Sufjan dodal: „Okrem poslednej vety som na neho nemohol povedať nič zlé."

„Heraklius sa potom opýtal: „Boli ste s ním niekedy vo vojne?" Odpovedal som: „Áno." Opýtal sa: „Aký bol výsledok vašich bitiek s ním?" Odvetil som: „Niekedy vyhral on a inokedy zasa my." Opýtal sa: „A čo vám prikazuje robiť?" Povedal som: „Hovorí nám, aby sme uctievali jedného Boha a nikoho popri Ňom a aby sme zanechali všetko, čo uctievali naši predkovia. Prikazuje nám, aby sme sa modlili, dávali milodary, žili mravný život, dodržiavali sľuby a vrátili, čo nám bolo zverené."

„Heraklius potom povedal svojmu prekladateľovi: „Povedz mu: Pýtal som sa ťa na jeho pôvod a tvoja odpoveď bola, že patrí k urodzenému rodu. Pravdou je, že všetci poslovia pochádzali z tých najurodzenejších rodín svojich národov. Potom som sa ťa opýtal, či už niekto iný spomedzi vás tvrdil niečo podobné a odpovedal si záporne. Keby bola tvoja odpoveď kladná, myslel by som si, že tento muž len nasledoval tvrdenie, ktoré už povedal niekto pred ním. Keď som sa ťa opýtal, či ho niekedy obvinili z klamstva, tvoja odpoveď bola záporná. Považoval som teda za samozrejmé, že človek, ktorý nikdy neklame ľuďom, by nikdy neklamal o Bohu. Potom som sa ťa opýtal, či bol niektorý z jeho predkov kráľom. Odpovedal si záporne. Keby bola tvoja odpoveď kladná, pomyslel by som si, že tento muž chce naspäť svoje kráľovstvo. Pýtal som sa ťa, či ho nasledovali chudobní alebo bohatí a ty si mi povedal, že to boli chudobní. Nasledovníci poslov bývajú naozaj chudobní. Potom som sa ťa spýtal, či počet jeho nasledovníkov stúpa alebo klesá.

Odpovedal si mi, že stúpa. Toto je v skutočnosti výsledok pravej viery, kým je úplná (vo všetkých smeroch). Pýtal som sa ťa, či bol niekto potom, ako prijal jeho náboženstvo, nespokojný a zanechal jeho náboženstvo. Tvoja odpoveď bola, že nie. Toto je vskutku znamením pravej viery, pretože ak jej radosť naplní srdcia, každý s ňou bude spokojný. Opýtal som sa ťa, či niekedy porušil svoj sľub a tvoja odpoveď bola záporná. A takí sú poslovia – nikdy neporušia svoje sľuby. Keď som sa ťa opýtal, či ste s ním bojovali a či on bojoval s vami, odpovedal si, že áno – niekedy vyhral on a niekedy zase vy. Poslovia sú presne takýto. Sú vystavení skúškam, ale konečné víťazstvo patrí vždy im. Potom som sa ťa opýtal, čo vám prikázal. Odpovedal si, že vám prikázal uctievať Boha jediného a nikoho popri Ňom, zanechať všetko, čo uctievali vaši predkovia, modliť sa, hovoriť pravdu, žiť mravný život, dodržiavať sľuby a vrátiť, čo vám bolo zverené. Toto sú naozaj vlastnosti proroka, o ktorom som vedel (z predchádzajúcich Písiem), že sa objaví, ale nevedel som, že bude jedným z vás. Ak je pravda, čo hovoríš, čoskoro mu bude patriť zem pod mojimi nohami. Keby som vedel, že sa s ním stretnem, okamžite by som mu šiel v ústrety a keby som s ním bol, určite by som mu umyl nohy.“

Abu Sufjan dodal: „Heraklius si potom vypýtal list od posla Božieho. Jeho obsah bol nasledovný:

„Začnem v mene Allaha milosrdného, milostivého. (Tento list je) **od Muhammada, služobníka Božieho a Jeho posla, Herakliovi, vládcovi Byzancie. Mier s tými, ktorí nasledujú usmernenie. Vyzývam Vás k islamu** (t. j. podriadeniu sa Bohu). **Prijmite islam a budete zachránení. Prijmite islam a Boh Vám udelí dvojitú odmenu. Ale ak odmietnete túto výzvu k islamu, budete zodpovední za uvedenie sedliakov** (t. j. Vášho národa) **do omylu.**

„Ľudia Knihy, poďte k spravodlivému slovu medzi nami a vami, že nebudeme uctievať iné ako Boha a že nebudeme k Nemu nič pridružovať a že nik z nás si nebude z ostatných činiť pánov popri Bohu. Ak by sa odvrátili, povedzte: „Buďte svedkami, že sme muslimovia (teda Bohu a len Jemu oddaní)**.“ (Korán 3:64)**

Abu Sufjan dodal: „Keď Heraklius dokončil svoj prejav, priestor sa naplnil krikom byzantských hodnostárov, ktorí ho obklopovali a hluk bol taký silný, že som nepočul, čo hovorili. Tak nás vyviedli von z kráľovského dvora.”

„Keď som so svojimi spoločníkmi vyšiel von a ostali sme sami, povedal som im: „Záležitosť Ibn Abi Kabši (t. j. proroka) získala na sile. Toto je kráľ Rimanov, ktorý sa ho obáva.“

Abu Sufjan dodal: „Pri Bohu, začal som si byť čoraz istejší, že jeho náboženstvo zvíťazí, že som nakoniec prijal islam.“ **(Bukhari #2782)**

Prorok Muhammad ﷺ vyzval kresťanov z mesta Nadžrán, aby prijali islam. Tí sa medzi sebou poradili a rozhodli sa vyslať za prorokom skupinu učencov. Boli nimi Abdul Masíh Áquib, Sajed a Abdul Haris. Keď prišli do Medíny, prezliekli si oblečenie, v ktorom cestovali, obliekli sa do hodvábnych šiat, na prsty si dali zlaté prstene a išli pozdraviť proroka ﷺ. Všetci proroka pozdravili ako bolo zvykom, ale Allahov prorok ﷺ im neodpovedal a odvrátil od nich tvár. Vyšli z mešity a pristúpili k spoločníkom, ktorými boli Uthmán a Abdurrahman bin Auf, sťažujúc sa: „Váš posol nám napísal a pozval nás, ale keď sme k nemu prišli, neodpovedal nám! Čo máme teraz podľa vás urobiť? Máme sa vrátiť naspäť alebo počkať na ďalšiu príležitosť?“ Uthmán a Abdurrahman tejto situácii nerozumeli. Nakoniec zašli k Alimu, ktorý im poradil, aby si vyzliekli hodvábne šaty, sňali zlaté prstene a obliekli svoje kňažské rúcha. Prorok ﷺ ich potom ochotne privíta. Kresťanskí vyslanci sa teda prezliekli do skromných šiat a predstúpili pred proroka, ktorý potom na ich pozdravy odpovedal a povedal: „Pri Allahovi! Keď ku mne prišli prvýkrát, sprevádzal ich Satan.“

Potom im prorok ﷺ kázal a požiadal ich, aby prijali islam. Opýtali sa: „Čo si myslíte o Ježišovi Kristovi?“ Prorok ﷺ odpovedal: „ Dnes si oddýchnite a neskôr dostanete odpovede na všetky otázky.“ Prorok ﷺ čakal na zjavenie k tejto otázke. Nasledujúci deň sa mu zjavili verše 59-60 z tretej kapitoly.

> **„Ísov** (Ježišov) **príklad u Boha je podobný príkladu Adama. Stvoril ho zo zeme** (hliny) **a potom jej povedal: „Buď“ a ona je. Je to pravda od Pána tvojho, tak nepatri** (Muhammad) **k tým, ktorí pochybujú.” (Korán 3:59-60)**

Keď v nasledujúci deň prišli k prorokovi ﷺ kresťania, predniesol im verše, ktoré sa mu zjavili. Napriek tomu čo počuli, odmietli prijať pravdu, a preto bol zjavený verš 61 z tej istej kapitoly:

> **„Kto by sa s tebou** (Muhammad) **o ňom** (o Ježišovi, jeho pôvode a posolstve) **sporil po tom, ako sa ti dostalo** (od Boha) **poznania, tak povedz: Poďte, vyzveme našich synov i vašich synov a naše ženy i vaše ženy a naše duše i**

vaše duše a potom sa obrátime s našimi výzvami na Boha, a budeme prosiť, aby Božie prekliatie dopadlo na luhárov (na tých z nás, ktorí klamú)**.“ (Korán 3:61)**

Prorok ich týmto vyzval k „mubahale“, čo znamená prosiť, aby prekliatie dopadlo na tých, ktorí klamú. Členovia kresťanskej výpravy sa medzi sebou poradili a oznámili, že túto výzvu prijímajú. Nasledujúci deň zavčas ráno prorok ﷺ poslal Salmana al Farsiho ﵁ na otvorené priestranstvo za mestom pripravené pre túto historickú udalosť. Keď kresťania z Nadžránu uvideli proroka ﷺ boli ohromení a očarení. Abdul Haris, najväčší učenec spomedzi nich, povedal svojim ľuďom:

„Naozaj vidím božské svetlo na tvárach našich súperov. Keby poprosili Boha, aby sa hory pohli zo svojho miesta, stalo by sa tak. Dávajte si pozor! Nepokračujte v tejto kliatbe, inak zomriete a celý národ kresťanov bude odsúdený na zánik!“

Potom prorok ﷺ povedal: „Pri Allahovi! Keby sa kresťania z Nadžránu pustili do výzvy *mubahala,* boli by zničení!“

Charakteristika Ježišových nasledovníkov

Allah ich v Koráne opisuje takto:

„Potom sme vyslali po stopách, ktoré po nich ostali našich poslov a vyslali sme Ísu (Ježiša)**, syna Márie a dali sme mu Evanjelium a učinili sme v srdciach tých, ktorí ho nasledovali, súcit a milosť a mníšstvo. Nepredpísali sme im ho** (mníšstvo a zdržanie sa žien)**, oni si ho vymysleli, sledujúc spokojnosť Božiu. Avšak oni ho nedodržali tak, ako ho mali dodržať, preto sme dali tým z nich, ktorí uverili, odmenu, ale veľký počet z nich je spurný.“ (Korán 57:27)**

Allah opisuje skutočných nasledovníkov Ježiša ako tých, ktorí túžia prijať pravdu a celým srdcom sa s ňou stotožniť. Pracujú na šírení skutočného Ježišovho posolstva. Allah prikázal muslimom, aby urobili to isté a aby boli ako Ježišovi nasledovníci. Hovorí:

„Vy, ktorí ste uverili, pomôžte a podporte vo výzve k Bohu podobne, ako povedal Ísa (Ježiš)**, syn Márie učeníkom: „Kto budú tí, ktorí mi pomôžu a podporia ma vo výzve k Bohu?“ Učenci povedali: „My pomôžeme a podporíme vo výzve k Bohu.” Skupina z radov synov Izraela uverila a skupina odmietla veriť. Podporili sme tých, ktorí uverili, proti ich nepriateľom, a tak silní ostali.” (Korán 61:14)**

Allah ich tiež opisuje ako ľudí, ktorí majú najbližšie k muslimom. Hovorí:

„A zistíš, že najláskavejší k tým, ktorí uverili sú tí, ktorí povedali: „My sme tí, ktorí nasledovali Mesiáša (kresťania)**.“ To preto, že z ich radov pochádzajú kňazi a mnísi a preto, že sa nepovyšujú. A keď počujú, čo bolo zoslané** (v Koráne) **poslovi** (Muhammadovi)**, vidíš, ako sa ich oči zaplavia slzami pre pravdu, ktorú v tom spoznali. Hovoria** (títo kresťania)**: „Pane náš, uverili sme, zapíš nás medzi svedkov.“ (Korán 5:82-3)**

Výstup proroka Ježiša do nebies

Muslimovia veria, že Ježiš nebol zabitý ani ukrižovaný, ale že vystúpil do nebies z vôle Božej. Allah najmocnejší hovorí:

„I dali sme Mojžišovi Knihu a poslali sme po ňom po sebe prichádzajúcich poslov. A dali sme Ísovi (Ježišovi)**, synovi Márie jasné dôkazy a podporili sme ho** (Ježiša) **Duchom svätým. A či vždy, keď k vám príde posol s niečím, čo nie je vašim dušiam po vôli, povyšujete sa, a tak skupinu** (poslov) **za luhárov označíte a skupinu zabijete?“ (Korán 2:87)**

Boh najmocnejší tiež hovorí:

„Za to (Boh preklial týchto židov)**, že porušovali svoj záväzok a za to, že odmietali veriť v znamenia Božie a za to, že zabíjali prorokov neprávom a za to, že hovorili: „Naše srdcia sú obalené.“ Nie je tomu tak, to Boh ich zapečatil pre ich odmietanie viery, preto veria len málo. A** (potrestali sme ich) **za ich odmietanie viery a za to, že o Márii hovorili obrovskú lož. A za to, že hovorili: „My sme zabili Mesiáša, Ísu, syna Márie, posla Božieho.” Oni ho ale nezabili a ani neukrižovali, len sa im tak zdalo. A tí, ktorí sa o tom sporili, pochybujú o tom. Nemajú o ňom** (o Ježišovi) **jednoznačné poznanie, len nasledovať dohady môžu. A úplne naisto ho nezabili. Boh ho** (Ježiša) **zdvihol k Sebe. A Boh je mocný a múdrosťou oplýva. A niet nikoho z Ľudí Knihy, kto by v neho neuveril predtým, než zomrie. A on bude v deň zmŕtvychvstania o nich svedčiť.” (Korán 4:155-9)**

Ibn Abbás povedal: „Keď Allah rozhodol, že Ježiš vystúpi do nebies, jeho dvanásti spoločníci prišli k nemu domov a uvideli, že mu z hlavy kvapká voda. Ježiš sa ich spýtal: „Ktorý z vás by sa podujal, aby mu Boh dal moju podobu, aby ho zabili namiesto mňa a aby za odmenu získal miesto v nebi?“ Najmladší zo skupiny sa ponúkol, ale Ježiš ﷷ mu povedal, aby si sadol. On sa však opäť dobrovoľne prihlásil a Ježiš ho napokon vybral. Dostal Ježišovu podobu a Ježiš vystúpil do nebies. Ľudia prišli a chytili toho, ktorý vyzeral ako Ježiš a zabili ho ukrižovaním. Boh najmocnejší hovorí:

„I strojili úklady, i Boh nástrahy nastražil. A Boh je ten najlepší, kto niečo nastraží. Keď Boh povedal: „Ísa (Ježiš)**! Vezmem ťa a vyzdvihnem k Sebe** (do nebies) **a očistím ťa od tých, ktorí odmietli veriť a učiním tých, ktorí ťa nasledovali, nad tými, ktorí odmietli veriť, až do dňa zmŕtvychvstania. Potom bude váš návrat ku Mne, kedy rozhodnem medzi vami o tom, o čom ste sa sporili. Tých, ktorí odmietli veriť, podrobím trápeniu prísnemu v živote najnižšom** (pozemskom) **i v živote poslednom** (a večnom)**. A nebudú mať nikoho, kto by im pomohol a podporil ich.” A tých, ktorí uverili a dobré skutky konali, tých** (Boh) **odmení náležitými odmenami. A Boh nemá rád krivdiacich.” (Korán 3:54-7)**

Kresťania neskôr tvrdili, že Ježiš bol zabitý preto, aby odčinil hriechy ľudstva. My ako muslimovia veríme, že každý z nás predstúpi pred Boha, aby bol súdený za to, čo urobil. Nikto nenesie hriechy niekoho iného.

Druhý príchod proroka Ježiša na zem

Muslimovia veria, že prorok Ježiš sa ku koncu sveta vráti na zem. Príde v čase, keď bude rozšírená nevedomosť a ľudia budú vzdialení od viery. Prorok Ježiš bude len vládcom, ktorý bude vládnuť podľa zákonov islamu.

Záver

V súvislosti s prorokom Ježišom existovalo vždy veľa sporov. Niektorí ním pohŕdali a pripisovali mu tie najhoršie vlastnosti. Iní ho zase zbožňovali a uctievali. Boh usmernil muslimov k umiernenej ceste. Uznávame veľkosť tohto Božieho proroka. Milujeme ho, ctíme si ho, ale neuctievame ho. Naozaj je veľkým Božím poslom, ale je len služobníkom Božím a nie súčasťou božstva. Túto skutočnosť potvrdzuje aj Korán a prorokova tradícia. Ježiš nie je, ako tvrdia kresťania, Božím Synom či súčasťou trojice. Je jednoducho Božím poslom zoslaným svojim ľuďom, aby im sprostredkoval vieru v jedinečnosť Boha.

Boh nás obdaril rozumom a my ho musíme použiť na to, aby sme rozoznali, kto si zaslúži byť uctievaný a kto nie.

Vystierame teda ruky k Ľuďom Knihy a vyzývame ich, aby si s rozumom prečítali svoje vlastné knihy, pýtali sa a hľadali vedomosti a pravdu. Boh najmocnejší hovorí:

„Mnohí z Ľudí Knihy by si priali, aby vás mohli prinavrátiť potom, ako ste uverili, k odmietaniu viery, zo závisti v ich dušiach, po tom, ako sa im jasne ukázala pravda. Prepáčte im to a nechajte ich, až kým Boh nezošle svoj príkaz. A Boh má nad všetkým moc.” (Korán 2:109)

Židia a kresťania počuli radostnú zvesť o príchode proroka. Mysleli si, že bude jedným zo synov Izraela, ale keď prišiel spomedzi tých druhých, neverili v neho. Boh hovorí:

„Keď k nim prišla Kniha (Korán) **od Boha potvrdzujúca to, čo majú** (Tóru) **- keďže predtým prosili o pomoc zdolať tých, ktorí odmietli veriť - keď k nim prišlo to, čo spoznali, odmietli v to veriť. Prekliatie Božie nech teda spočinie na tých, ktorí odmietajú veriť.“ (Korán 2:89)**

Dúfam, že vám táto kniha otvorí oči a stane sa pre vás začiatkom cesty za hľadaním pravdy. Krása pravdy spočíva v tom, že keď ju máte a budete sa jej držať, nájdete mier a pokoj. Boh najmocnejší hovorí:

> **„Tých, ktorí uverili a ktorých srdcia sa upokoja spomínaním si na Boha** (tých Boh k Sebe usmerní)**. Veru spomínaním si na Boha srdcia k pokoju dospievajú.“ (Korán 13:28)**

POZNÁMKA K PREKLADU:

Na slovenský preklad bol použitý slovenský preklad Koránu od Abd Al-Wahab Al-Sbenatyho, nakl. ALJA, s. r. o., Bratislava 2008 (v elektronickej podobe na www.islam-sk.sk). Na preklad citácií z Biblie bol použitý slovenský ekumenický preklad Biblie (v elektronickej podobe na www.biblia.sk).

تم بحمد الله

وصل اللهم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

IslamLand